

DẤU ẤN CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI

...?...chỉ là kiểu cổ điển mà chúng ta đã từng có nhiều năm trước, và chúng ta rất biết ơn vì điều đó. Và tôi đánh giá cao phần hát bổ sung này, tất cả bài hát, và những bài hát đặc biệt này. “Khi tôi đã đi hết dặm đường cuối cùng; nghỉ ngơi vào cuối ngày.” Đó là nơi, có lẽ, chỉ cần ngồi ở đây, khi họ hát nó, nhìn ra ngoài và thấy mặt trời đang lặn; tất cả những con chim đều hót du dương và nhẹ nhàng, tất cả sắp kết thúc và họ đã đi vào sự nghỉ ngơi, để sáng mai thức dậy cho một ngày mới.

2 Và đó cũng là cách xảy ra với cuộc đời; những ngày làm việc sẽ chóng qua, và chúng ta được ngã mình trên chiếc ghế dài. Tôi thích nói chuyện với Ngài ngày hôm đó, chỉ nói chuyện với Ngài. Gom hết áo quần xung quanh tôi, rồi bước vào phòng ngủ.

3 Biết điều này, như Thánh Phao-lô xưa đã nói về, “Tôi biết Ngài trong Quyền phép sự sống lại của Ngài.” Đó là, khi Ngài gọi nhiều người ra khỏi vòng kẻ chết, tôi sẽ được gọi ra cùng với họ. “Được biết Ngài trong Quyền phép sự sống lại của Ngài.” Không phải biết Ngài bằng lời nói hay bằng việc làm, nhưng biết Ngài trong Quyền phép sự sống lại của Ngài. đó là một niềm hy vọng lớn lao của chúng ta—chúng ta tối hôm nay, và niềm hy vọng duy nhất mà chúng ta có, là trong sự...sự phục sinh diệu kỳ đó của Đức Chúa Jê-sus chúng ta; và sự sống lại sơ khởi của chúng ta mà chúng ta hiện có bây giờ, từ sự chết đến với Sự Sống, bởi chúng ta có Sự sống Đời đời qua Chúa Jê-sus Christ.

4 Sự chờ đợi, và sự chờ đợi đầy vinh hiển, của toàn cõi thiên nhiên, cho đến ngày đó khi Ngài sẽ đến lần thứ hai, từ trên Trời, Đấng mà Đức Chúa Trời sẽ sai đến theo kỳ hẹn. Và rồi những thân thể phàm trần này, mà bây giờ chúng ta đang thở than ở trong nó, sẽ nhận lấy sự bất tử, “Chúng ta sẽ được biến hóa và làm nên giống như thân thể vinh hiển của Chính Ngài, vì chúng ta có thể thấy Ngài đúng như Ngài hiện có.”

Rồi tội lỗi và nỗi buồn, tội lỗi và sự chết của thế gian đen tối này sẽ chấm dứt,

Trong triều đại vinh quang này với Chúa Jêsus của một ngàn năm bình an.

⁵ Chim chóc đang chờ đợi điều đó. Cây cối đang chờ đợi điều đó. Tất cả thiên nhiên đang oằn mình và khóc, chờ đợi thời gian đó, đang than thở để được mặc lại.

⁶ Con gái nhỏ của tôi, một lúc trước, đã hỏi tôi một câu. Nó nói, “Bố ơi, trái đất này trông giống như thế nào khi Đức Chúa Trời đi qua nó?”

⁷ Tôi đã nói, “Nó thật đẹp, con à. Nó thật đẹp.” Và tôi đã nói, “Một ngày nào đó nó sẽ lại như vậy, khi sự rửa sả được lấy đi. Và rồi chúng ta sẽ...Nó sẽ trở nên giống như lúc ban đầu, một lục viên tuyệt đẹp của Đức Chúa Trời.”

⁸ Bây giờ, đi thẳng vào công việc. Tôi đang nghĩ bây giờ, đêm đầu tiên...Đây là đêm thứ ba trong kỳ nhóm phục hưng nhỏ của chúng ta. Và chúng ta không có chiến dịch chữa lành. Điều đó chỉ để thư giãn, chỉ bày tỏ cảm xúc của chúng ta, và giảng Phúc Âm theo phương cách cổ xưa; cùng một Phúc Âm mà tôi đã giảng dạy ở đây, nhiều, nhiều năm trước đây, không thay đổi chút nào. Đúng vậy, chỉ là cùng một Phúc Âm, không một chút đổi mới hay đánh bóng; chỉ cùng một Phúc Âm.

⁹ Từ trong những buổi nhóm, là phi hệ phái, trên căn bản là dựa trên điều ở trong thánh phòng và nhiều người của nhiều giáo phái khác nhau đến nhóm lại với nhau, anh chị em hãy giữ chính mình thoát khỏi Giáo lý; khỏi tất cả ngoại trừ sự chữa lành Thiêng liêng, và, dĩ nhiên, việc tiếp nhận Đức Chúa Jêsus. Nhưng khi anh chị em ở trong nhà mình, giống như hội thánh nhà ở đây, anh chị em thật cảm thấy giống như mình đang cởi cổ áo của mình ra, và đơn giản chỉ giảng những gì mà anh chị em nghĩ là đúng, và thật vậy.

¹⁰ Và nhiều lần, ở trong đây, chúng tôi đã, nhiều lần, nhiều người bất đồng. Chúng ta không thể trông đợi mọi người đều đồng ý với chúng ta về những sự Dạy dỗ của hội thánh chúng ta và những điều mà chúng ta có. Nhưng chúng ta có lẽ có điều tương tự, như mục sư của anh chị em đã giảng, nhưng ông ta

vẫn là người anh em của tôi. Đừng xem thường điều đó. Và mỗi người nhìn vấn đề theo những góc nhìn khác nhau.

¹¹ Và trong tuần này, thấy rằng tôi phải hủy bỏ một tuần ở Canada, vì có một trận bão tuyết, ồ, điều đó cho tôi đặc ân được đến đây với đèn tạm này để có kỳ nhóm phần hưng trong vài đêm, mà tôi đã hứa khi tôi rời đi. Và tôi đưa ra, rằng không có... “không phải là một buổi nhóm chữa lành; chỉ để rao giảng Phúc Âm.” Chỉ... Và về điều này, nhận thấy, tôi nghĩ có lẽ chúng ta phải mất vài đêm để nói đến Bảy Thời đại Hội thánh. Vì tôi thật sự tin rằng chúng ta đang ở trong thời đại cuối cùng, ngày cuối cùng, ngay trước sự Đến của Đức Chúa Jêsus.

¹² Tôi luôn cố gắng cân nhắc bản thân, nhà thờ nhỏ ở đây, bất cứ nơi nào tôi đang nói, bởi vì Chúa tốt lành của Thiên đàng, cũng đã ban cho tôi một chút chức vụ, về khía cạnh siêu nhiên, như anh chị em hiểu. Và mọi người tin vào lời anh em, và—và tôi cũng vậy—tôi phải rất cẩn thận với những tuyên bố mà tôi đưa ra. Bởi vì, nếu Đức Thánh Linh đã công nhận quyền phép của khả tượng và sự phân biệt này, mà là điều không thể thắc mắc, và họ nghe anh em nói, họ cảm thấy rằng anh em có một số quan niệm về những gì anh em đang nói, nếu không Đức Chúa Trời sẽ không bao giờ ban phước trên một lỗi lầm và ban phát nó ra như thế. Hiểu không? Vì vậy, anh em phải rất cẩn thận, và cân nhắc nó trong ánh sáng của Lời, mọi lúc. Và trong điều đó, nếu tôi mắc sai lầm, tôi cầu nguyện Đức Chúa Trời tha thứ cho tôi, vì tôi không cố ý. Và tôi...

¹³ Và bất cứ lúc nào, trong sự giảng dạy, và đặc biệt là trong những chủ đề sâu sắc mà chúng ta đang học hiện nay, và tối hôm qua về *Dấu Hiệu Của Con Thú*, và những đề tài đại loại như thế, và tối nay về *Dấu Ấn Của Đức Chúa Trời*, dấu ấn của Đức Chúa Trời, và đại loại như thế, tôi cảm thấy rằng có lẽ, tôi có thể có nhiều người sẽ không đồng ý với điều này, với những gì tôi dạy về điều đó. Nhưng tôi cố gắng làm điều đó đúng như... không nhằm Nó vào bất kỳ giáo hội nào, giáo phái nào, hoặc bất kỳ cá nhân nào, không chút nào cả. Đức Chúa Trời biết điều đó. Chỉ trong Ánh sáng mà tôi nhìn thấy nó, đó là cách tôi nói điều đó.

14 Và không có hội thánh nào mang Danh Đức Chúa Jêsus mà tôi không yêu mến. Không có con người nào mà có thể xưng Danh Ngài, hay có chút tôn kính Ngài, mà tôi không sẵn sàng liều chết để làm điều gì đó cho họ. Đúng vậy. Mặc cho cái nhân tôn giáo của họ đang mang là gì, cho dù họ là Giám Lý, Báp-tít, Công giáo, hay là gì đi nữa, điều đó đối với tôi chẳng chút nào quan trọng. Đúng vậy. Miễn là họ tôn kính Chúa tôi.

15 Nhưng, bây giờ, có một Bản Thiết Kế. Và bây giờ mỗi giáo hội dạy, có lẽ, những gì thần học của họ là của giáo hội đó, tin rằng nó được đặt nền tảng trên một Bản Kế hoạch chi tiết. Chà, bây giờ, nhiều lần, khi nhìn thấy những điều đó, rằng đó không chỉ là cách tôi đọc Bản Kế hoạch chi tiết, vì vậy thì tôi có quyền trong nhà thờ của riêng tôi để đặt ra những gì tôi nghĩ là đúng.

16 Trước đây ít lâu, một nhà thầu...Tôi đã đến tại Milltown, tại nhà thờ Báp-tít Milltown, nơi mà chúng ta đã có được một sự phấn hưng. Và Anh Wright và tất cả các bạn, tôi đoán, hãy nhớ đến Marion Lee. [Anh George Wright nói, "A-men."—Bt.] Và anh ấy rất khó chịu về điều mà tôi đã dạy về phép báp têm bằng nước. Ồ, anh trở về nhà, và anh cảm thấy khó chịu về nó. Và anh là một nhà thầu.

17 Tối hôm đó anh có một giấc mơ. Chúa đã bày tỏ cho anh rằng anh đang xây một ngôi nhà, và anh đã bố trí cho nó một cái cửa sổ lỗi ra trên đó. Và thay vì làm cho nó một cái cửa sổ lỗi ra bên ngoài, anh lại làm một cái cửa vòm, nói, "Như thế sẽ ổn thôi." Vì thế khi người chủ ngôi nhà đến, ông ta bảo, "Hãy giật đổ nó xuống nền; bắt đầu lại."

18 Vì vậy anh đã được dạy điều gì đó khác với những gì Kinh Thánh đã dạy, cho nên anh ấy nói, "Tôi cũng có thể phá bỏ nền móng và xây dựng lại nó." Tối đó tôi về nhà với anh ấy, ở lại nhà anh cả đêm. Vì vậy sau đó chúng tôi...

19 Điều đó đúng. Nó phải được đặt ra. Và, dạy những chủ đề này, tôi không phải là thầy giáo. Nhưng với những gì tôi biết về Nó, tôi muốn giải thích Nó cho người khác, và với sự thông công chung quanh Lời, trong khi Đức Thánh Linh làm cho Điều đó có thật đối với lòng chúng ta. Và vì vậy chúng ta thật sự có một thời gian tuyệt vời để làm điều đó.

²⁰ Và chỉ hầu như dành sự nghỉ ngơi cho mục sư thân yêu của chúng ta ở đây, Anh Neville. Nếu có những người lạ trong cổng của chúng ta; người đàn ông này, ở đây, là mục sư của chúng tôi, Anh Neville, một người của Đức Chúa Trời, một tôi tớ thật của Đức Chúa Jêsus Christ. Tôi không nói điều đó bởi vì anh ấy đang ngồi ở đây. Tôi nói điều đó sau lưng anh ấy, hay ở bất cứ đâu, anh ấy vẫn như vậy kể từ khi tôi biết anh ấy. Anh đã từng là một người Giám Lý bảo thủ, và tôi cũng là một người Báp-tít bảo thủ, nhưng chúng tôi đã là anh em với nhau, và vì vậy cả hai chúng tôi đều trở thành những thánh quá máu. Đúng vậy, phải không, thưa anh? A-men. [Anh Neville nói, “A-men. Ha-lê-lu-gia!”—Bt.] Vì vậy chúng tôi cùng đứng trên một nền tảng chung.

²¹ Ồ, chúng ta, chúng ta đang có một khoảng thời gian tuyệt vời theo cách này, “Chỉ có tình thông công với nhau, trong khi Huyết của Chúa Jêsus Christ, Con Đức Chúa Trời, tẩy sạch chúng ta khỏi mọi điều không công bình.” Vì vậy chúng ta đang có một khoảng thời gian tuyệt vời, và chúng ta thật cảm kích những người lạ ở trong cổng của chúng ta, tối nay, tại đây.

²² Buổi nhóm phấn hưng nhỏ của chúng ta, tôi nghĩ anh chị em thắc mắc tại sao nó không được quảng bá. Ồ, đây chỉ là thì giờ nhỏ bé của năm hân hỉ dành riêng cho hội thánh của chúng ta tại đây, và đó là lý do có lẽ chúng ta...Tôi không biết Đức Thánh Linh sẽ dẫn dắt chúng ta thế nào, nhưng có lẽ một đêm, trước khi chúng ta kết thúc ở đây, chúng ta có thể có một buổi nhóm chữa lành, nếu như Chúa muốn. Và vì vậy tôi tin rằng Ngài sẽ ban cho điều đó.

²³ Tôi phải quay lại Canada ngay bây giờ, để tiếp tục những buổi nhóm phục hưng. Và như tất cả đều biết, chúng tôi có lịch trình khá dày, kín mít cho đến ngày đi nước ngoài. Và sự sắp xếp đã được thực hiện rồi, bắt đầu ở Durban, Nam...ở Johannesburg, Nam Phi, vào tháng Chín, khoảng ngày ba. Và sau đó chúng tôi đi tiếp từ đó vào Durban; và đến Ấn Độ; và đến Palestine; và Luxemburg; và Frankfurt; và Transjordan; và tất cả thông qua đó. Trở về nhà khi Chúa dẫn dắt về lại, khi Ngài bảo chúng tôi quay trở về. Rồi họ đang chuẩn bị một hành trình khác cho New

Zealand và nước Úc, và xuống qua đó; và sang phía đông, đến Nhật Bản, và những nước lân cận ở đó.

²⁴ Tôi cảm thấy rất nhiều giáo hội ở xung quanh đây, nơi người ta, ồ, chao ôi, chỉ hầu như tranh giành tín đồ, với nhau, và, rồi, còn hàng ngàn người chưa bao giờ được nghe về Chúa Jêsus lần đầu tiên. Và vì vậy tôi cảm thấy rằng...Theo cảm nhận của tôi, cách cá nhân, đó là nhiệm vụ của tôi để mang Sứ điệp đến cho họ, tốt nhất mà tôi có thể. Và bây giờ như tôi...

²⁵ Tôi xin nói lại bây giờ, bởi vì, đang ngồi đây, có người Giám Lý, Báp-tít, Công giáo, Trưởng Lão, Ngũ Tuần, Hành hương Thánh, Nazarene, đang ngồi xung quanh, và đó là điều mà chúng ta được làm nên...Tôi tin rằng đó là cách mà sẽ xảy ra trên Thiên đàng, hầu như, cả nhóm chúng ta đang ngồi ở đó.

²⁶ Và bây giờ dựa trên những sứ điệp này, như *Dấu Hiệu Của Con Thú*, và ngày nay khi có sự lộn xộn như vậy...Anh chị em có hiểu nó không, tối hôm qua? Nếu anh chị em hiểu, hãy nói, “A-men.” [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Tối nay chúng ta sẽ nói về dấu hiệu của Đức Chúa Trời, hay, *Dấu Ấn Của Đức Chúa Trời*. Bây giờ chúng ta nhận biết...

²⁷ Bây giờ, tôi không cố để giảng ra từ hai quyển Kinh Thánh; một là đủ rồi. Nhưng tôi dùng một trong chúng ở đây vì mục đích làm chú thích nhỏ, và vân vân, để tham khảo, nếu ai đó sẽ hỏi một câu. Và bây giờ, đêm mai, nếu Chúa muốn, sau khi giảng...

²⁸ Đêm đầu tiên, về *Bảy Thời Đại Hội Thánh* cho chúng ta thấy vị trí, chúng ta đã ở đâu, chúng ta hiện ở đâu, trong thời đại mà chúng ta đang sống.

²⁹ Tối hôm qua, nói về kẻ tội phạm lớn nhất trên thế gian, *Dấu Hiệu Của Con Thú*.

³⁰ Và, tối hôm nay, nói về phước lành lớn nhất có trên thế gian, *Dấu Ấn Của Đức Chúa Trời*.

³¹ Tối mai, tôi sẽ cho anh em một cơ hội để bắn vào tôi, bây giờ. Đêm mai là những câu hỏi, và những điều quý vị không hiểu liên quan đến những gì đã được rao giảng. Tôi muốn nói, anh chị em là quý ông và quý bà, hay là Cơ đốc đủ, để giữ hòa khí trong thời gian diễn ra các buổi nhóm. Tôi muốn anh chị em viết ra, tối mai

anh chị em đến nhà thờ, và hãy đến thật sớm như có thể được, bởi vì tôi sẽ phải đến sớm để đọc rồi trả lời cho những câu hỏi của anh chị em liên quan đến Kinh Thánh.

Rồi sáng Chúa nhật là Trường Chúa nhật như thường lệ.

³² Tối Chúa nhật, có lẽ tối Chúa nhật, là buổi lễ báp-têm. Có một số người chịu báp-têm. Và rồi tối Chúa nhật, có lẽ chúng ta, có một sứ điệp Phúc Âm hoặc cũng có một buổi nhóm chữa lành. Chúng ta sẽ thấy bất cứ điều gì Chúa dẫn dắt chúng ta trong tối hôm đó, tối Chúa nhật, sứ điệp về điều đó.

³³ Bây giờ chúng ta thấy, trước khi chúng ta tiếp cận điều này, rằng, “Không người nào ở trên Trời, không người nào ở dưới đất, hay không người nào ở bên dưới đất, xứng đáng cầm lấy Sách, hoặc là mở Nó ra, hoặc là mở những cái Ấn ra.” “Không người nào!” Giăng đã thấy điều đó trong Khải huyền. Và chúng tôi đang dạy Khải huyền bây giờ. “Và Giăng đã khóc đầm dề. Nhưng có một Chiên Con đã bị giết, từ khi sáng thế; Ngài xứng đáng đến và lấy Sách từ tay hữu của Đấng ngự trên Ngai, và mở Sách ra, và mở những cái Ấn ra từ đó.” Và Chiên Con đó, dĩ nhiên, là Chúa Jêsus Christ, Con của Đức Chúa Trời. Và bây giờ nếu Ngài là Đấng duy nhất mà xứng đáng...

³⁴ Ngài đã từng sống ở đây với chúng ta, trên đất, trong hình hài một Con Người. Đức Chúa Trời đã sống trong Con Ngài, Chúa Cứu Thế Jêsus, như là Con Người-Đức Chúa Trời.

³⁵ Và Ngài đã trở về trong miền Vinh hiển, để lại Lời này, “Còn ít lâu và thế gian chẳng nhìn thấy Ta nữa. Tuy nhiên, các ngươi sẽ thấy Ta, vì Ta sẽ ở với các ngươi, ở ngay cả trong các ngươi, cho đến tận thế.” Thân vị của Đức Thánh Linh, Đức Chúa Trời, trở nên hình thể Ngài...Chúa Jêsus đã phán, “Ta đã đến từ Đức Chúa Trời; Ta trở về với Đức Chúa Trời.” Ngài đã đến từ cõi Đời đời, bước xuống dòng thời gian; đã bước ra dòng thời gian, trở về với cõi Đời đời.

³⁶ Và thế gian đã không biết Ngài. “Ngài đã đến trong thế gian, thế gian đã được làm nên bởi Ngài, nhưng thế gian không nhận biết Ngài. Nhưng hễ ai nhận Ngài, họ...ban cho họ quyền phép trở nên con trai của Đức Chúa Trời.”

³⁷ Và, bây giờ, bây giờ Chúa Jêsus Christ đang ở với chúng ta, “Tuy nhiên còn ít lâu và thế gian sẽ chẳng nhìn thấy Ta nữa, tuy nhiên các người sẽ thấy Ta.” Vậy thì sẽ có một thế gian mà không nhìn thấy Ngài, và sẽ có một người ấy mà nhìn thấy. “Vì Ta,” Ta là một đại từ nhân xưng, “Ta sẽ ở với các người, ở ngay trong các người, cho đến tận thế. Và các người,” người tin, “sẽ nhìn thấy Ta cho đến tận thế.”

³⁸ Hê-bơ-rơ 13:8, nói, “Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Hãy nhìn xem Ngài trong quyền phép của Ngài, cùng một Đức Chúa Jêsus, cùng một tình yêu, cùng những điều kỳ diệu, cùng những dấu hiệu theo sau Ngài, đang di chuyển ngay xuống. Ngài đang ở trong một Thân thể mầu nhiệm bây giờ, Thân thể của những người được sống lại, từ tội lỗi đến với Sự Sống. Ngài hiện sống trong họ.

³⁹ Đức Chúa Trời trong sự Vinh hiển tuyệt vời của Ngài, Đức Chúa Trời giáng xuống, đến từ Trụ Lửa, không ai có thể chạm vào được, giáng xuống trong hình thể của con người xác thịt mà con người có thể chạm được, nhưng Ngài đã được sinh ra đồng trinh. Sau đó, ngoài kia, ban mạng sống của Ngài để bị đóng đinh, để tẩy sạch con người tội lỗi, và Ngài có thể sống ngay giữa loài người. Thật tình yêu thương tuyệt vời mà Đức Chúa Trời dành cho con người, đến nỗi Ngài đã bày tỏ chính mình Ngài xuống, để làm cho một cách thanh sạch hầu cho Ngài có thể sống và yêu thương giữa những người nam và người nữ. Nó thật đẹp. Vâng. Đó là Cha của chúng ta.

⁴⁰ Xin chúng ta thưa chuyện với Ngài ngay bây giờ, Tác Giả của Cuốn Sách, trước khi chúng ta lật ra các trang.

⁴¹ Lạy Cha Thiên Thượng nhân từ của chúng con, chúng con đến với Ngài, tối hôm nay, theo như cách mà đã được hứa với chúng con, “Nếu các người nhân Danh Ta mà cầu xin Ta điều gì, Ta sẽ làm cho.” Vậy chúng con chẳng có sự gì công bình, chúng con chẳng có gì để chúng con có thể dâng, chúng con chỉ đến trong Danh của Đức Chúa Jêsus, Danh mà Ngài đã hứa nghe qua Danh này.

⁴² Thế thì chúng con cầu xin Ngài, biết rằng chúng con có mặt ở đây, dưới sự xem xét tối nay, một trong những chủ đề nổi cộm

nhất của thời đại: *Dấu Ấn Của Đức Chúa Trời*. Lạy Cha, chúng con cầu nguyện, Chúa ôi, biết rằng nhóm ít người này được nhóm nhau tại đây, nếu con dẫn dắt họ lầm lạc, con sẽ giải trình điều đó ở Ngày Phán xét. Và tối hôm qua, về, *Dấu Hiệu Của Con Thú*. Cha Ôi, chúng con cầu nguyện để Ngài hướng dẫn và chỉ dẫn những Lời đó. Nguyện Nó không trở về vô ích, nhưng xin cho Nó hoàn thành được điều mà được dự định cho Nó khi Nó được chép trong Sách.

43 Và bây giờ xin đến, Đấng Thánh ôi, lấy Lời của Đức Chúa Trời ngay từ trong Kinh Thánh, phán Nó qua đôi môi phạm trần, đến những đôi tai phạm trần, và cắt bì cho cả người nói và người nghe, hầu cho chúng con có thể hoàn thành điều gì đó bằng cách nhóm lại với nhau, tối nay; biết rằng có thể có một số người ở đây, nếu thế giới còn sau một năm nữa, họ sẽ không còn là người phạm trên trái đất.

44 Và bây giờ chúng con đang ở trong nhà sửa phạt, nhà của Đức Chúa Trời, nơi mà chúng con đứng để chịu sửa lỗi. Và nguyện Đức Thánh Linh sửa trị con, và bịt miệng con lại, như Ngài đã bịt miệng sư tử, cho Đa-ni-ên. Và Ngài biết lòng con, nếu một lời con nói trái ngược hoặc trong chính mình con. Nguyện xin Đức Thánh Linh xúc dầu cho từng Lời. Con chỉ đứng đây như một cái bình trống không; và nguyện xin Ngài phán Lời của Đức Chúa Trời, tối hôm nay, vì những tấm lòng đói khát của chúng con đang mong đợi nghe từ Ngài. Và nguyện xin Ngài, Đấng đã viết nên Kinh Thánh, đến và giải nghĩa Nó ra cho những tôi tớ khiêm nhường của Ngài ở đây. Chúng con cầu xin trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

45 Bây giờ dành cho một chút nền tảng, để bắt đầu tối nay, với, *Dấu Ấn Của Đức Chúa Trời*.

46 Đừng quên, tối mai, chúng tôi muốn anh chị em có câu hỏi của mình. Và hãy viết nó ra một cách rõ ràng, và đặt nó trên bục giảng, sớm, hoặc trên tòa giảng, càng sớm càng tốt. Bây giờ chủ đề tuyệt vời này chúng ta đã có tối qua...

47 Đêm đầu tiên, đêm hôm trước, là về Hội thánh và thời đại hội thánh, cách chúng ta thấy Chúa Jêsus đứng giữa Bảy Chân Đền bằng Vàng thế nào, trông giống như bích ngọc và hoàng ngọc,

sự khởi đầu và sự kết thúc, Ru-bên và Bê-ni-a-min. Hãy xem bảy chân đèn, hoặc bảy cái giá để chân đèn đứng, và một cái mống trên nó, như một giao ước, và cách Ngài đã hiện ra thế nào. Và Tiếng của Ngài là Tiếng nói của nhiều vùng nước, cả Đấng Christ và Hội thánh, cùng nói; có cái đai bằng vàng xung quanh phần ngực của Hội thánh, được che phủ, giữ lấy, Phúc âm giữ sự công bình của Đấng Christ trên Hội thánh. Đứng trên nền bằng đồng, sự phán xét Thiên liêng; Đức Chúa Trời trút sự phán xét Thiên liêng của Ngài trên Đấng Christ, và Ngài đã chịu khổ, đáng vô tội chịu thay cho kẻ có tội.

⁴⁸ Rồi, thấy sự việc bắt đầu thế nào với hội thánh Ê-phê-sô; rồi thời đại hội thánh thứ hai; thời đại hội thánh thứ ba; thời đại hội thánh thứ tư, một ngàn năm trăm năm của những thời kỳ đen tối; trải đến Thời đại Lutheran; và Thời đại Phi-la-đen-phi; rồi xuống đến Thời đại Lao-đi-xê, thời đại cuối cùng.

⁴⁹ Thấy trong Cựu Ước, cách chúng được làm hình bóng thật hoàn hảo như thế nào lúc bắt đầu, trong Sa-lô-môn, cho đến qua thời A-háp, thời kỳ đen tối. Và tìm ra, như Giê-sa-bê, A-háp, một thầy giảng nửa vôi, hay một con người nửa trong nửa ngoài. Thật giống với những thành viên giáo hội hâm hẩm ngày nay, những con người, nửa trong nửa ngoài; ở trong nhà thờ hôm nay, ngày mai các bạn có thể thấy họ ở bất cứ đâu; thỏa hiệp, xuống cấp, đi với thế gian, tuy nhiên tự xưng họ là Cơ-đốc nhân. Và A-háp, trong tình trạng đó, đã phải lòng một người nữ trẻ đẹp, mặc dù độc ác hết sức. Và đã cưới bà ta, rồi mang thần tượng vào Y-sơ-ra-ên, đúng là thời đại tối tăm nhất đã xảy đến cho Y-sơ-ra-ên, thời đại đen tối. Bây giờ, chúng ta thấy rằng họ đi ra khỏi đó với một cái bệ bằng đồng, và đi ra ngoài, và cuối cùng là hâm hẩm, xuống cấp đến nỗi Đức Chúa Trời phun họ ra khỏi miệng Ngài và tiếp nhận những dân Ngoại.

⁵⁰ Và bây giờ chúng ta thấy rằng họ đã bắt đầu từ hội thánh đầu tiên, là—là Hội thánh Ê-phê-sô, thuở ban đầu, trong thời đại hội thánh; thời đại hội thánh tiếp theo bắt đầu nguội lạnh dần và trở nên hâm hẩm; tiếp tục nữa, và đến thời đại đen tối. Và giống như—như ngày đó, A-háp cưới một người thờ thần tượng, Giê-sa-bê, rồi mang thần tượng vào trong Y-sơ-ra-ên; thì đạo Tin Lành

đã kết hôn với Công giáo Rô-ma, đạo Công giáo, rồi đem những thần tượng vào trong hội thánh. Trải qua từ Martin Luther; cho đến John Wesley; rồi đến Ngũ Tuần; và bị mưa ra khỏi miệng của Đức Chúa Trời; và Đức Chúa Trời quay lại với người Do Thái lần nữa, đúng là hoàn hảo.

51 Bây giờ, tôi biết tôi là...Tôi là một người theo thuyết hình bóng. Đúng vậy. Bởi vì, tôi biết, tôi biết một điều, nếu tôi hưởng về cái bóng của tôi và tôi thấy cái bóng của tôi trông giống như thế nào, thì tôi có được quan niệm nào đó về điều mà tôi trông như thế nào; cho dù tôi là một con thú bốn chân, hay một con chim có lông, hay bất cứ thứ gì, thì nó vẫn sẽ là cái bóng.

52 Và Cựu Ước là cái bóng của Tân Ước. Chúng ta đã hiểu điều đó tối qua, trong Khải Huyền 12, người đàn bà với luật pháp dưới chân, mặt trăng và trên đầu có mặt trời, và một hình bóng. Làm thế nào, tất cả những điều đó, Hê-bơ-rơ chương 11 cho chúng ta biết, tất cả chúng đều là hình bóng và cái bóng. Tôi tin, Hê-bơ-rơ 12, người nói rằng, “Vì chúng ta được nhiều người chứng kiến vây lấy như đám mây rất lớn như vậy, chúng ta hãy quảng hết mọi gánh nặng, và tội lỗi dễ vãn vương chúng ta, hầu cho chúng ta có thể lấy lòng nhịn nhục theo đòi cuộc chạy đua đã bày ra trước chúng ta.” Bây giờ, chúng ta đã thấy những điều đó. Thế thì tối hôm qua...

53 Chúng ta đã quay lại chỗ này, để tìm ra, hoặc—hoặc là tối hôm kia. Thế thì chúng ta tìm thấy, rằng, hội thánh đầu tiên, nó đã khởi đầu như thế nào. Nó được khai sinh và bắt đầu vào Ngày Lễ Ngũ Tuần, nơi Đức Thánh Linh đã tuôn đổ trên những người tin. Và chúng ta đã thấy sự phản ứng của những người tin này, và Nó đã hành động như thế nào đối với họ, và những gì họ đã làm, và những dấu kỳ và phép lạ đi theo họ.

54 Thế thì chúng ta thấy, ở sự kết thúc thời đại hội thánh đó, khoảng ba trăm năm, họ nảy sinh một tà giáo ở giữa họ, được gọi là, “giáo lý của—của đảng Ni-cô-la.” Rồi chúng ta tìm thấy, đó là “những việc làm,” bắt đầu.

Trong thời đại hội thánh tiếp theo, nó trở thành một “giáo lý.”

Và sau đó trở thành một “sự bức hại,” trong thời đại đen tối.

55 Sau đó đi ra phía bên kia, qua ở đây, và tìm thấy rằng nó đã nở ra ngay với các giáo hội Tin Lành ra đời.

56 Rồi chúng ta quay trở lại một lần nữa và tìm thấy cách mà tất cả sự hâm hấp ở trên đây như thế nào ở cuối cùng của thời đại, ở bên *này*, cách mà tất cả đều nguội lạnh như thế nào. Giống như việc đã xảy ra với những người Do-thái, thì nó cũng xảy ra với dân Ngoại như vậy; nguội lạnh dần khi nó đi theo cách *này*, cái bóng, trở nên mờ tối.

57 Cũng giống như nó đã xảy ra, những ngày của Wesley, và chúng ta đã đưa ra điều đó vào tối hôm qua, và Luther. Thật là một phần hưng kỳ diệu anh em đã có, nhưng vòng tiếp theo, nó bắt đầu nguội lạnh dần. Vòng tiếp theo nữa, nó trở nên nguội lạnh hơn. Và bây giờ nó chỉ là một mớ tin điều và hình thức. Chỉ có thể thôi với nó. Hiểu không? Và đó là cách mà nó đã xảy ra trong suốt chặng đường dài. Vì vậy thế thì chúng ta đã dạy điều đó.

58 Bây giờ, hãy nghe kỹ bây giờ, hãy lắng nghe, để anh em chắc chắn sẽ nhớ. Tôi không lên án người Công giáo, và tôi không lên án những người Tin Lành, vì cả hai và tất cả họ đều đến từ Dòng dõi của Đức Chúa Trời, bởi sự chọn lựa. Những ai được định trước với Sự Sống sẽ nhìn thấy Nó và bước đi trong Nó. Những ai không thể nhìn thấy, bước đi trong sự tối tăm. Đó là tùy thuộc vào Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời làm điều đó. Ngài đã thề và hứa với Áp-ra-ham rằng Ngài sẽ cứu ông và Dòng dõi của ông. Vậy thì, nếu anh chị em thuộc Dòng dõi của Áp-ra-ham, thì anh chị em có Sự sống Đời đời, chỉ thế thôi, và anh chị em là những người thừa kế theo lời hứa. Và tất cả điều đó là bởi ân điển và bởi sự lựa chọn của Đức Chúa Trời.

59 Bây giờ chú ý, trong điều này ở đây. Và tôi chỉ đôi khi...có lẽ nếu tôi đã giảng nhiều hơn, hoặc dạy nhiều hơn. Đã được nhiều năm. Đây là buổi nhóm giảng dạy đầu tiên mà tôi đã có, trong khoảng tám năm. Và nó chỉ một chút, có lẽ một chút khó chịu về nó, trong những nơi. Bất cứ lúc nào anh—anh chị em...Hãy hỏi tôi bất kỳ câu hỏi nào anh chị em muốn; đặt nó trên bục giảng, hoặc tòa giảng, và tôi sẽ rất vui nhận được nó.

⁶⁰ Bây giờ để ý. Nhưng tất cả những gì tôi biết về Nó, tôi chưa bao giờ học Nó bởi con người, bởi một trường thần học. Tôi đã cầu nguyện cho đến khi tôi được mặc khải về điều đó, và điều đó phải so sánh với Lời của Đức Chúa Trời.

⁶¹ Trong Cựu Ước, họ có ba cách để biết một sứ điệp. Cách đầu tiên họ tìm thấy, nó đã được viết ra trên luật pháp hay không; cách tiếp theo là bởi một tiên tri; hoặc cách tiếp theo là U-rim Thum-mim. Bây giờ bất kỳ giáo sư nào cũng biết U-rim Thum-mim là gì. Nó là một—một ánh sáng lóe lên trên bảng đeo ngực của A-rôn, mà họ đã treo trong đền thờ. Vậy thì, nếu một nhà tiên tri nói tiên tri, và Ánh Sáng không lóe lên trên U-rim Thum-mim, thì lời tiên tri đó sai. Đó là một câu trả lời Thiêng liêng của Đức Chúa Trời, “Điều đó sai.” Thế thì nếu họ...Nếu một người mơ một giấc mơ, và ánh sáng không lóe lên trên U-rim Thum-mim, thì giấc mơ đó sai.

⁶² Bây giờ, U-rim Thum-mim đã bị loại bỏ, theo nghĩa đó, nhưng *Đây* là U-rim Thum-mim của Đức Chúa Trời bây giờ, Kinh Thánh. Nếu một nhà tiên tri, một người nằm mơ, hoặc nó là bất cứ điều gì đó, hoặc một giáo sư, đã không đặt cơ sở lý thuyết của ông một cách chính xác dựa trên CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, thì tôi không tin điều đó, đấy. Phải đến ngay *Đây*, từ Sáng thế ký đến Khải huyền, không chỉ ở một nơi. Nó phải đến qua Kinh Thánh và gắn liền Nó chính xác với nhau. Vâng, thưa quý vị. Nó phải ăn khớp với phần còn lại của Nó, và móc nối Nó với nhau. Nếu anh chị em không làm vậy, anh chị em có thể trích ra một chỗ và nói rằng đó là ngục luyện tội, và giảng đạo Công giáo ra từ Kinh Thánh. Nhưng nó phải ăn khớp hoàn toàn từ Sáng thế ký đến Khải huyền, tạo nên bức tranh rõ ràng. Đúng thế.

⁶³ Và Đức Thánh Linh là Đấng phát triển bức tranh này cho anh chị em, nếu anh chị em cứ để Ngài làm điều đó. Ngài sẽ dẫn anh chị em vào mọi Ánh Sáng. Kinh Thánh đã nói vậy. Chúa Jêsus đã phán Ngài sẽ làm điều đó.

⁶⁴ Bây giờ để ý như...Một lần nữa, bây giờ, chúng ta tìm thấy những gì họ đã làm ở đó. Rồi, sau một thời gian, họ có được một giáo lý. Họ đã có sự bớ. Họ đã đi ra ngoài.

65 Và sau đó chúng ta đi đến tìm thấy, rằng trong ngày nay bây giờ, mà Kinh Thánh đã tiên báo rằng sẽ có một thời khi người ta nhận lấy một cái dấu hiệu, và một dấu hiệu của con thú.

66 Mỗi lần có vật gì đó nhỏ bé bay lên trong đất nước, mọi người đều nói, “Đó là dấu hiệu của con thú.” Khi xưa...Tôi đã được phong chức trong giáo hội Báp-tít, lúc đó tôi nghe về N.R.A. Ò, mọi người nói, “Đó là dấu hiệu con thú.” Và rồi mọi thứ cũng bắt đầu với, “Đó là dấu hiệu con thú.”

67 Và bây giờ họ nói, “Đây là nước Nga tràn xuống, chủ nghĩa cộng sản, đó là dấu hiệu con thú.” Nhưng, đó là một lời nói dối. Nó không phải là dấu hiệu con thú. Kinh Thánh cho biết dấu hiệu của con thú là gì. Dấu hiệu con thú không phải là quốc gia chống nghịch nổi dậy chống nghịch tôn giáo lớn như thế. Chủ nghĩa cộng sản không phải là nước Nga; chủ nghĩa cộng sản là một linh. Đó là tất cả...Chúng ta không—không phải lo lắng về nước Nga.

68 Sự thối nát của chính chúng ta là thứ đang giết chết chúng ta. Chủ nghĩa cộng sản di chuyển ngay trong các nhà thờ của chúng ta và mọi thứ khác, anh em biết điều đó, trong những trường học của chúng ta, trong nhà của chúng ta, khắp mọi nơi, trong đất nước chúng ta. Toàn bộ sự việc chỉ là bị sâu ăn hết. Con chim cổ đỏ mổ vào quả táo không làm hư nó; chính là con sâu bên trong cốt lõi làm hư hoại quả táo. Đó là những gì nó là, nó chỉ là sự thối nát giữa chính chúng ta. Đi, tự gọi mình là Cơ-đốc nhân, và hành động như thế gian, ăn mặc như thế gian, và dự phần của thế gian, và tự xưng mình...Thế gian đang phát ốm và mệt mỏi vì như vậy. Và không chỉ thế gian, rất nhiều Cơ-đốc nhân cũng vậy. Vâng.

69 Tôi thường nói, “Xin Đức Chúa Trời giúp ngày mà khi con người sẽ trở nên những gì mà họ phải trở nên. Nếu tôi chống lại Ngài, tôi sẽ nói rằng tôi chống lại Ngài, tôi sẽ chống lại Ngài trong mọi thứ tôi có thể.” Nhưng tôi đứng về phía Ngài, và tôi yêu mến Ngài, và tôi tin Ngài. Và—và đời sống của tôi nằm trong tay Ngài, để làm bất cứ điều gì Ngài muốn, bởi vì tôi tin rằng Cơ-đốc giáo là Lẽ thật. Đúng thế. Tôi tin đó là Lẽ thật.

70 Khi đi lại khắp thế giới, và xem xét nó trong những chủ nghĩa khác nhau, và vân vân, tất cả những người sáng lập của họ đã chết và nằm trong mồ, và họ có thần học. Mặc dầu, đó gần như là chùng mục mà giáo hội Cơ-đốc phù hợp với nó.

71 “Nhưng hễ ai nhận biết Đức Chúa Trời của họ sẽ làm những điều kỳ diệu.” Và Quyền năng của Chúa Jêsus Christ phục sinh sống trong con người đó. Đúng thế. Ngài không chết; Ngài đã sống lại. “Ta sẽ ở cùng người, ở ngay trong người, các người cũng sẽ làm những điều Ta làm.” Vâng, thưa quý vị.

72 Rồi thế gian này nhìn thấy và nói, “Sự cuồng tín.” Anh chị em đã thấy khi chúng ta nghe điều đó tối hôm qua, bởi sự vừa giúp của Đức Chúa Trời.

73 Bây giờ, chúng ta thấy rằng thứ đầu tiên từng dấy lên để hình thành bất kỳ hình thức nào của con thú, hoặc...*Con thú* có nghĩa là một “quyền lực.” Chúng ta đã trải qua tất cả các biểu tượng và mọi thứ, đem qua, để chứng minh rằng con thú là quyền lực. Và nó đã không đến từ nước Nga. Nó đến từ Rô-ma. Đúng thế. Nó đã đến từ Rô-ma.

74 Và nó đã không—đó không phải là một nhóm người. Nó không phải là một tổ chức chính trị. Đó là một tổ chức tôn giáo. Nó là giáo hội mà “ngôi trên bảy ngọn đồi,” với một con người có quyền lực điều khiển trên toàn thế giới, ở trong đó. Hoàn toàn chính xác. Và chúng ta thấy đó là một người đàn bà, và đã hình dung ra bà ta thật rõ ràng. Không theo cách giải thích của riêng tôi; chỉ đọc Kinh Thánh. Rằng, không có nơi nào khác trên thế gian này, không có thành phố nào khác trên thế gian, cai trị trên cả trái đất này. Trong mọi quốc gia, cái vệt của chủ nghĩa Rô-ma đó xuất hiện như trong mười đầu ngón chân trong khải tượng của Đa-ni-ên, và chúng ta thấy rằng đó là Thành phố Vatican.

75 Ít nhất có mười mấy người Công giáo trung thành đã ngồi đây tối hôm qua. Họ ngồi yên và lắng nghe. Họ chân thành. Họ đang đói.

76 Bây giờ, anh chị em không thể tranh cãi với linh mục. Ông ta sẽ không tranh cãi, bởi vì, một linh mục, “Nếu giáo hội nói bất cứ điều gì khác với Kinh Thánh này, thì giáo hội đúng.” Đối

với tôi, Kinh Thánh đúng còn giáo hội thì sai. Hiểu không? Anh chị em không thể nào cãi với họ. Họ, anh chị em phải...Không có cách nào tranh cãi. Không có cách nào để thảo luận hay bàn cãi. Bởi vì, họ tin rằng, “Điều gì giáo hội nói, thì điều đó đúng! Chính là điều đó, những gì giáo hội nói, cho dù Kinh Thánh nói gì đi nữa. Chính là những gì giáo hội nói!” Họ tin giáo hội. Chúng ta tin Kinh Thánh.

⁷⁷ Vậy thì chúng ta thấy rằng bà ta được gọi là...Giáo hội là một người đàn bà. Và bà ta được gọi bằng một từ hoàn toàn thô tục của “DÂM PHỤ,” và rồi bà ta là “MẸ CỦA NHỮNG GÁI ĐIỂM.” Và chúng ta thấy rằng giáo hội Công giáo là giáo hội mẹ đầu tiên. Nó đúng như những gì đã được nói về nó. Nó là giáo hội đầu tiên đã từng được tổ chức ra. Nếu Đức Chúa Trời đã từng lập ra một tôn giáo, thì đó là giáo hội Công giáo. Tổ chức đầu tiên đã từng được lập tổ chức trên thế giới, thuộc tôn giáo Cơ-đốc, là giáo hội Công giáo. Bây giờ...

⁷⁸ Và cuối cùng, bà ta là “MẸ CỦA NHỮNG GÁI ĐIỂM.” Bà ta đã sinh ra các loại giáo hội, sau bà, bởi vì họ không thể là những con trai. Chắc chắn họ là những cô gái, và chúng ta thấy rằng giáo hội Tin Lành là sản phẩm của giáo hội Công giáo. Bởi sự nghiên cứu Kinh Thánh và tìm kiếm trong sách lịch sử của anh em, chúng ta thấy rằng giáo hội Tin Lành là sản phẩm đó. Và Tin Lành không thể nào chê bai Công giáo, bởi vì, cả hai, họ đều được gọi là “NHỮNG GÁI ĐIỂM” và “DÂM PHỤ.” Điều đó là thô thiển, nhưng đó là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Đúng thế.

⁷⁹ Hãy xem, rồi ông đã nói, “Chúng ta hãy,” tại Hoa Kỳ, người ta nói, “chúng ta hãy làm nên một hình tượng cho con thú.” Nếu con thú là một quyền lực, và quyền lực là một tổ chức; không học lý thuyết bây giờ. Đó là Lời của Đức Chúa Trời. Tổ chức của giáo hội Công giáo tự tổ chức lại với nhau và tạo ra một sự...đồng ý. Và họ thiết lập, những gì họ gọi, “những giáo phụ ban đầu” cùng nhau, và tổ chức giáo hội Công giáo, và làm một—một—một—một nghi lễ, và những gì họ tin và những gì họ sẽ dạy, một niềm tin phổ quát. Và họ áp đặt lên dân sự, bằng sự trừng phạt.

⁸⁰ Và rồi khi Martin Luther xuất hiện, thấy rằng Thánh Linh của Đức Chúa Trời đã dẫn ông ra. Thay vì để dân chúng ở tự do,

ông đã tổ chức giáo hội; một hình tượng giống như con thú, một quyền lực chính trị giống như nó. Thay vì để dân sự bước đi như Đức Chúa Trời ban cho sự sáng, họ đã lập tổ chức với một kỷ luật, và họ phải phục dưới kỷ luật đó.

⁸¹ Đức Chúa Trời đã di chuyển ra khỏi ngay để vào giáo hội Giám Lý. Giám Lý đã có một cơn phấn hưng lan khắp thế giới; Đức Thánh Linh đã ở với họ, dạy dỗ sự nên thánh. Và điều đầu tiên anh chị em biết, khi họ đã làm điều đó, thì họ đã tổ chức một giáo hội, tạo nên một hình tượng cho con thú, đúng vậy, một quyền lực có tổ chức, mang tính tổ chức, làm mù dân sự của Đức Chúa Trời để chạy đến với tín điều; thay vì được tự do thờ phượng và bước đi trong sự sáng khi sự sáng được chiếu ra trên lối đi của họ.

⁸² Họ đã đặt mình trở lại, trong thời đại đó. Đó là ánh sáng tốt lành cho nơi đó. Đó là ánh sáng cho—cho hội thánh Bẹt-găm.

⁸³ Nhưng còn hội thánh Phi-la-đen-phi thì sao? Đó là một ánh sáng khác. Nhưng, anh chị em thấy, bất kể đến việc người ta đã tổ chức ra sao, Đức Chúa Trời đã di chuyển ra khỏi ngay trong thời đại hội thánh này, dù sao đi nữa, sai một người đến, tên là John Wesley. Luther không thể đi theo điều này, bởi vì ông không tin nó. Ông đã được lập tổ chức lại rồi ở đây.

⁸⁴ Rồi John Wesley cũng đã lập ra một tổ chức rất chặt chẽ, và phải đến một nơi. Đó là lúc cho thời đại hội thánh này đi vào. Đức Chúa Trời đã sai nhóm người Ngũ Tuần đến; xuất hiện ở đây với phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh.Ồ, người Giám Lý nói, “Ừ-ồ. Hừ! Chúng tôi không thể thích hợp với Điều đó. Hừ-m! Chúng tôi không tin vào thứ vớ vẩn kia.Ồ, không.” Tại sao? Đây là ánh sáng họ đang bước đi, ở đây; ở đây là ánh sáng cho trên đây bây giờ.

⁸⁵ Chúng ta đang mong đợi lúc mặt trời lặn. Anh chị em có nhớ nhà tiên tri đã nói điều gì không? “Đó là là một ngày đầy mây mù, không phải đêm cũng không phải ngày, nhưng vào lúc chiều tối sẽ có Ánh Sáng.” Ánh Sáng mà đã từng chiếu sáng ở nước phương đông cho người Do-thái, tại phương đông (người Do-thái là người phương đông), Nó đang chiếu sáng trên các dân Ngoại; cùng một Ánh sáng, cùng một Đức Thánh Linh, trong những ngày sau rất

ở đây, cùng một phép báp têm bằng Thánh Linh. Chúng ta đã trải qua tất cả các thời đại này cho đến ở đây, nơi không phải thời gian Ánh sáng cũng không tối tăm, nhưng là một thời kỳ đầy mây mù, âm đạm; nhưng ngay *tại đây*, như Ánh Sáng chiếu ra giống như nó đã từng chiếu ở đó.

⁸⁶ Đó là lý do, “Ngài trông giống như bích ngọc và ngọc hoàng thạch; An-pha, Ô-mê-ga, Đấng Đầu Tiên và Đấng Cuối Cùng; Ngài là Đấng Đã Có, Hiện Có, và Sẽ Đến; Cội Rễ và Hậu Tự của Đa-vít; Sao Mai.” Thế đấy. [Băng trống—Bt.] Tôi hi vọng anh em hiểu điều đó.

⁸⁷ Và, hãy nhớ, rằng chúng ta đã tìm thấy, không có một sai lầm nào, rằng dấu hiệu của con thú là dấu hiệu của sự bội đạo, đó là, những thành viên giáo hội đang bám vào giáo hội của mình thay vì bước đi trong Sự Sáng. Họ khước từ Sự Sáng, và không có gì còn lại ngoài sự tối tăm. Đúng vậy, cả Công giáo lẫn Tin Lành. Có một “con thú, và một dâm phụ,” và bà ta có những đứa con gái “điểm đĩ”. Những đứa con gái điểm này, khi chúng được sinh ra, chúng là gái đồng trinh từ Ánh Sáng của thời đó, và họ đã tổ chức và đưa mọi người xuống đây, trở lại trong đây, khiến họ trở nên một thứ giống như Rô-ma đã có lúc ban đầu. Kinh Thánh đã nói vậy. “Con thú; và một hình tượng cho con thú; chữ trong cái tên của nó,” và vân vân.

⁸⁸ Chúng ta đã trải qua toàn bộ sự việc như thế nào, tối qua, và Kinh Thánh rõ ràng...không phải lý thuyết của ai đó. Nhưng Kinh Thánh đã trình bày điều đó, rằng con thú bảy đầu, mười sừng đó [Băng trống—Bt.] từ Rô-ma, đã ở đó tại Rô-ma, và là “kẻ đã có, mà hiện không có; và kẻ mà hiện có, mà là không có,” giáo hoàng này đến giáo hoàng khác, giáo hoàng này đến giáo hoàng khác, và sẽ đi vào sự diệt vong. Và thấy rằng chính người đàn bà già đó đã sinh ra một số cô gái. Họ là nữ đồng trinh từ lúc ban đầu, bước đi trong Sự Sáng mà họ đã có. Và rồi họ bắt đầu hành động giống như những gái điểm, và quay trở lại với những gì mà mẹ của họ đã làm. Chính xác. Chính xác.

⁸⁹ Hãy để tôi nói với các bạn đôi điều, hồi những người nữ. Hãy lắng nghe. Chị em có thể không tin tưởng tôi lắm bây giờ, khi tôi nói oang oang những điều này ra. Và nó không làm tổn

thương cho chị em đâu; nó giúp ích chị em. Nhưng khi chị em thấy người ta, những giáo hội ngày hôm nay, cho phép những phụ nữ của họ...Bây giờ, tôi—tôi cũng sẽ nói với những người đàn ông. Nhưng cho phép phụ nữ của họ làm theo cách họ làm ngày nay, và họ tuyên xưng Cơ đốc giáo! Tôi không quở trách các chị em phụ nữ; tôi sẽ, sau tối nay. Nhưng, nhìn này, tôi—tôi không quở trách các chị em phụ nữ bây giờ. Nhưng, thưa chị em của tôi, nhiều giáo sư thần học viện này ở trên đây, hoặc là những giáo sư nghĩa địa, hay là bất cứ cái gì mà chị em gọi, từ đâu đó trên đây, chỉ đang để cho chị em bước đi trong những ảo tưởng đó. Kinh Thánh chép, “Họ đã bị mù, lại đang dẫn đường kẻ mù.” Thật vậy.

⁹⁰ Bây giờ, và Chúa Jêsus, nhìn thấy điều này, và biết rằng một số giáo hội Tin Lành đó sẽ bước đi thẳng đến cổng của Sự Sáng, và quay đi. Chúa Jêsus, trong Ma-thi-ơ 24:24, đã nói điều đó sẽ xảy ra như vậy, “Anti-christ sẽ rất gần gũi như thật, đến nỗi nó sẽ lừa dối chính những người được Chọn, nếu có thể được.”

⁹¹ Bây giờ, thấy đó, công giáo Rô-ma, đạo Công giáo, ồ, nó đã gõ vào đầu một số anh chị em Tin Lành. Nhưng, người nào có một chút ơn về nó, một chút...biết một chút về Kinh Thánh, người ấy sẽ tránh xa và bỏ đi. Đúng thế. Sức cám dỗ của nó là tằm tối với người ấy; người ấy biết rằng không có gì với điều đó, ngoài mọi thứ vớ vẩn mà họ dạy dỗ. Không có lời Kinh Thánh với điều đó; thỉnh thoảng, họ đụng đến một chút thôi.

⁹² Lời nói dối lớn nhất từng được nói là lời có nhiều Lẽ thật trong đó. Đúng thế. Và kẻ đầu tiên, Sa-tan nói với Ê-va rằng, hắn đã nói nhiều về Lẽ thật. Nhưng hắn đã giống như, nơi sâu thẳm của nó, hắn đã có một lời nói dối mà đã định tội bà, và hủy hoại toàn bộ thể hệ, toàn bộ sự sáng tạo. Đúng thế.

⁹³ Anh chị em phải cẩn thận điều đó. Cẩn phải đến với Lẽ thật ở đây và Lẽ thật ở đây, Lẽ thật ở đây và Lẽ thật ở đó. Từng chút của nó, Lẽ thật; xếp hàng như nhau, từ đầu đến cuối.

⁹⁴ Và rồi làm sao dân sự có thể nhìn thấy hội thánh ban đầu đã được thắp sáng với cái giá đèn đó, và rồi ở trên đây thấy điều tương tự xảy ra mà đã xảy ra ở đó, và Lời của Đức Chúa Trời nói rằng nó sẽ là “Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay và cho đến

đời đời không hề thay đổi.” Và chối bỏ nó không? Nó cho thấy họ đã từ chối Ánh sáng, và đang bước đi trong bóng tối; là điều duy nhất còn lại.

⁹⁵ Điều đó là thật, thưa anh em. Tôi không nói điều đó để tỏ ra thông minh. Đức Chúa Trời biết điều đó. Ngài biết tấm lòng của tôi. Tôi có một chức vụ, và phân bổ ở trước mặt tôi. Và biết rằng ngày nào đó, ở Tòa Phán xét, tôi sẽ phải trả lời những cho điều này. Điều đó hoàn toàn đúng. Tôi sẽ bị nhận ra là một nguyên cáo giả, một giáo sư giả, rồi Đức Chúa Trời sẽ định tội tôi. Đúng thế. Nhưng nếu tôi biết Lẽ thật của những điều này, và không nói cho anh em biết, thì Ngài sẽ định tội tôi, chắc chắn vậy.

⁹⁶ Có lời phán cho người canh, “Hãy canh giữ! Nếu người không răn bảo họ, thì Ta sẽ—Ta sẽ đòi nó nơi tay người. Nếu người răn bảo họ, mà họ cứ tiếp tục, thì họ sẽ chết trong tội lỗi mình, nhưng Ta sẽ không đòi nó nơi tay người. Người sẽ được tự do.”

⁹⁷ Vì vậy chúng ta cần phải cẩn thận rằng chúng ta biết Lẽ thật là gì, theo Kinh Thánh. Và thời đại đó đã bắt đầu như thế nào, và điều gì họ đã làm, và ngày hôm nay thấy giáo hội Tin Lành đang tiến hành một cách chính xác.

⁹⁸ Hãy nhìn đây. Nó đã từng có, cách đây rất lâu, và chị em những người thánh khiết, thật là sai lầm cho chị em cắt tóc ngắn. Việc đó trở nên đúng thế nào? Khi Kinh Thánh nói rằng, “Nếu người đàn bà nào cắt tóc mình, thì chồng cô ta có quyền ly dị.” Sự dạy dỗ rõ ràng, nhưng đó là Kinh Thánh.

⁹⁹ Và chị em phụ nữ, ra ngoài đây cắt cổ trong sân của mình, mặc quần yếm, và với quần áo đàn ông. Và Kinh Thánh cho biết, Đức Chúa Trời Toàn Năng phán, “Một người nữ mà muốn mặc một bộ quần áo thuộc về một người đàn ông, đó là sự gớm ghiếc, ô uế trước mắt Đức Chúa Trời.” Và chị em lại làm điều đó.

¹⁰⁰ Và anh chị em hút thuốc, anh chị em đi nhảy nhót và trình diễn, mà vẫn thuộc về giáo hội. Anh chị em tỏ cho thấy anh chị em đã đón nhận thứ nào đó của điều gì đó; anh chị em không được đánh dấu trong Thiên đàng, bởi Đức Thánh Linh. Sau một lát chúng ta sẽ đi vào vấn đề đó, và cho thấy các bạn khác biệt hơn thế. Bây giờ, đó chỉ là một việc nhỏ.

¹⁰¹ Và đàn ông các bạn, đi vào nhà thờ, rồi bước xuống phố với chiếc xì gà trong miệng, giống như một—một con bò đực Texas, bị cưa sừng. Và lấy...Tôi không nói điều đó để làm trò đùa. Tôi không tin vào việc nói đùa trên bục giảng. Tôi đang nói rằng đó là Lẽ thật. Đi xuống phố, và sẽ ngồi ở những nơi, và nói dối, và ăn cắp, và lừa dối lẫn nhau, và các chấp sự trong ban điều hành giáo hội.

¹⁰² Đi xuống nhà thờ và chơi những trò chơi may rủi thấp hèn này, đó chẳng là gì trên đời ngoài trò xổ số thông thường, hạ cấp đó. Đúng thế. Và các bạn làm điều đó, và rồi kêu ca về một nhà cái. Các bạn thật đúng là tệ hại, trong các giáo hội của mình, các bạn những người Giám Lý, Báp-tít, và những người Ngũ Tuần, bất kể bạn là ai mà làm điều đó. Đúng thế. Và bạn biết đó là sự thật. Nhưng nó là gì? Các bạn chông chất lại giống như mẹ của mình xưa kia. Đúng là cùng một kiểu, và cái nồi không thể gọi là cái ấm đen. Và có linh đó của những việc đó.

¹⁰³ Nhưng tôi không có điều gì chống nghịch người Công giáo. Tôi không có điều gì chống nghịch người Giám Lý, Báp-tít, hay Trưởng Lão. Đức Chúa Trời có dân sự, Dòng dõi Áp-ra-ham, ở ngoài đó. Thật không phải chống nghịch lại dân sự. Đó là về những giáo hội của họ, tự tổ chức ở đó, và họ thờ phượng giáo hội thay vì Đức Chúa Trời. Ồ, các bạn Tin Lành không muốn tin điều đó, nhưng dầu sao, anh chị em làm điều đó. Tôi xin hỏi, bạn có phải là Cơ-đốc nhân không?

¹⁰⁴ Ồ, cách đây không lâu, Anh Bosworth hỏi một cô gái, rằng, “Cô có phải là một Cơ-đốc nhân không?”

¹⁰⁵ Cô ấy nói, “Một Cơ-đốc nhân à? Tôi sẽ cho anh hiểu, tôi đốt một ngọn nến mỗi đêm!”

¹⁰⁶ Ồ, bây giờ các bạn Tin Lành nghĩ đó là điều gì? Bạn có phải là một Cơ-đốc nhân? “Tôi sẽ cho anh hiểu, tôi là một tín đồ Giám Lý,” hoặc “một tín đồ Báp-tít.” Ồ, điều đó chẳng có ý nghĩa gì cả, đối với tôi, ngoài việc anh chị em đang bước ra bên ngoài thời đại ân điển, dành cho chính anh chị em; đúng vậy, nếu anh chị em như vậy thôi, chỉ là người Giám Lý hay người Báp-tít. Nếu bạn không phải là một Cơ-đốc nhân trong giáo hội Giám Lý, hay

Báp-tít, hay Công giáo, thì bạn bị hư mất. Đúng vậy. Vì vậy đó chính xác là dấu hiệu của bạn.

¹⁰⁷ Cả hai cái dấu đó đều có ý nghĩa thuộc linh. Tôi sẽ chứng minh điều này bằng Kinh Thánh cho anh chị em thấy. Cả hai dấu hiệu đều là dấu hiệu mang ý nghĩa thuộc linh.

¹⁰⁸ Nhiều người đã nghĩ, “Họ sẽ đi xung quanh và xăm thứ gì đó lên trán bạn, và xăm một cái gì đó trên tay của bạn.” Chúng ta đã thấy, tối hôm qua, đó là lời đối trá. Vâng, thưa quý vị. Điều đó sai. Đây là dấu hiệu thuộc linh. Nó—nó hoàn toàn rất kín giấu. Và, nhìn này, nhiều lần...

¹⁰⁹ Bây giờ tôi biết điều này có lẽ làm cho xù lông lên rất nhiều, và nó—nó—nó dường như khó. Nhưng nó—nó sẽ giải quyết nếu chúng ta chỉ...và cho Đức Chúa Trời một chút cơ hội. Tôi—tôi không có ý thô lỗ, nhưng tôi—tôi chỉ đang cố gắng trình bày sự thật, bằng cả tấm lòng mình.

¹¹⁰ Khi Chúa Jêsus Christ đã thấy giáo hội Tin Lành thoát ra khỏi giáo hội Công giáo kia ở đó, và bước ra rồi quay trở lại ngay, và quay trở lại với cách mà họ đã làm, Ngài phán, “Linh ấy sẽ rất gần gũi, đến nỗi nó sẽ lừa dối chính những người được Chọn...”

¹¹¹ Hỡi những người bạn Cơ-đốc, các bạn có nhận ra, rằng anti-christ, là dấu hiệu của con thú không? Anti-christ, ai cũng biết rằng anti-christ ở đó, đó là dấu hiệu của hắc, là...quyền lực của hắc. Và, hãy xem, nó là một con thú, là một quyền lực. Có một quyền lực của giáo hội Công giáo. Có một quyền lực của giáo hội Giám Lý.

¹¹² Tôi đã đi, ở đây cách đây không lâu, đến với một quý ông rất tốt. Nếu tôi không nhầm thì anh ấy đang ngồi ngay đây trong nhà thờ tối nay. Và cô bé Edith Wright và họ đến với buổi nhóm ở ngay trên đây, cách nơi này không tới hai mươi dặm. Và, chúng tôi, những người...Tôi chỉ đang rao giảng Phúc Âm về sự cứu rỗi. Chúng tôi phải trèo qua ô tô để đến nơi đó. Và đêm đó, mục sư gọi tôi trực tiếp, nói, “Tôi rất tiếc phải nói với ông, thưa Mục sư Branham. Nhưng họ nói với tôi rằng họ có một số người đau ốm vào đó, và người quản lý khu vực của chúng tôi bước vào và nói, ‘Không có sự chữa lành Thiêng liêng trong giáo hội Giám Lý.’ Cho

nên ông sẽ phải lên tòa giảng, tự giải tán, và rời khỏi hội chúng.” Đúng thế.

113 Tại sao? Quyền lực của giáo hội Giám Lý. Đó là quyền lực của con thú. Giáo hội Báp-tít cũng giống vậy; Campbellite, và Lutheran, và tất cả những giáo hội còn lại của họ, Ngũ Tuần, cũng thật tệ. Đúng thế. Tôi đã gặp những người Ngũ Tuần...và Phúc Âm Ngũ Tuần đã gia nhập vào hội đồng các giáo hội, mà là một—một...Họ chỉ tự móc nối mình vào ngay ở đây, và với “mẹ” già tà dâm đó. Vì vậy mọi tổ chức giáo hội đều ra từ Rô-ma. Đó là mẹ của nó. Tôi không phải là một vị thánh Ngày Sau tốt, hay Cơ Mưa Cuối Ngày, hoặc là gì mà anh chị em gọi. Tôi không muốn... Tôi không phải là ai trong số đó cả.

114 Tôi muốn nói điều này, rằng những người nam và nữ nên được tự do trong Chúa Jêsus Christ, bước đi trong Sự Sáng. Và mỗi giáo hội nên làm cùng một điều như vậy. Điều đó là đúng.

115 Bây giờ, lưu ý điều này, cách mà Kinh Thánh...Hãy hiểu điều đó. Nên nhớ, tổ chức đó, đó là nơi mà quyền lực nằm, ngay ở đó. Và chúng ta thấy, rằng khi giáo hội Công giáo đã bắt đầu ở đó, họ đã có một phép báp-têm giả mà họ cho là đúng, rảy nước thay vì chìm xuống nước. Không có lời Kinh Thánh nào trong Kinh Thánh ủng hộ cho điều đó. Và không chỉ thế thôi, mà còn Đức Thánh Linh, và phép báp-têm bằng nước, và các hình thức, và các danh hiệu, và mọi thứ khác, chỉ làm một trò không đáng giá gì với phép báp-têm thật. Và không có mục sư nào trên đất, mà có thể chỉ cho tôi thấy một chỗ nào mà điều đó đã từng được làm trong hội thánh ban đầu. Đúng thế. Nó không có trong Kinh Thánh. Nhưng họ đến với nó, và chúng ta cúi đầu ngay trước nó. Anh chị em có thấy chúng ta đang trở về ngay với nơi nào không?

116 Và ngày hôm nay anh em đang tự hỏi tại sao chúng ta không có một sự phục hưng nào. Đó chính là vấn đề đấy, thưa anh em. Những gì ngày hôm nay chúng ta cần là một cuộc phục hưng của Thánh Phao-lô, tốt đẹp, thuở xưa, và Đức Thánh Linh Kinh Thánh trở lại trên đất một lần nữa. Đó là điều chúng ta cần. Bây giờ...

117 Và họ đã nhận lấy “dấu hiệu của con thú,” hay “những mẫu tự trong cái tên của hắn,” mà họ đã tạo nên một hình tượng cho

nó. Hình tượng là tổ chức thật giống như là giáo hội Công giáo. Họ đã tổ chức nó và tạo ra một hình ảnh của giáo hội Công giáo. Có phải giáo hội Giám Lý là một hình tượng của nó; giáo hội Báp-tít, giáo hội Trưởng Lão, giáo hội Ngũ Tuần, giáo hội Thánh Khiết, giáo hội Hành hương Thánh, hay Anh em Hiệp nhất? Mọi giáo hội đã được tổ chức, được khuôn đúc ra từ đó. Điều đó không hề có trong Kinh Thánh của Đức Chúa Trời. Đúng vậy. Những tổ chức; sự tổ chức!

¹¹⁸ Đức Chúa Trời là đấng lãnh đạo. Hãy xem lại điều này nếu anh chị em muốn. Hãy nhìn vào Y-sơ-ra-ên, trong việc ra khỏi Ê-díp-tô.

¹¹⁹ Và tất cả những người Mô-áp đang đứng đó, về căn bản, dâng những của tế lễ; bầy bàn thờ, bầy dê-...bầy con chiên, nói về sự đến của Đấng Christ; bầy con bò đực, một của lễ thanh sạch. Ngay tại đó, tiên tri vĩ đại của hầy, Ba-la-am đứng ra đó, để rửa sả Y-sơ-ra-ên. Và đó là Y-sơ-ra-ên...Đó là Mô-áp, một dân tộc lớn. Đó là dân A-mô-rít và tất cả, một dân tộc lớn khác, đã được tổ chức với nhau như một quốc gia.

¹²⁰ Và Y-sơ-ra-ên nằm rải rác trên những thảo nguyên với nhiều lều trại. Họ là “những người hành hương và những người khách lạ, đang tìm kiếm một Thành phố để đến,” đúng là phi giáo phái. Và họ đã làm gì? Họ có được những dấu kỳ phép lạ đi theo họ. Những người này không có; và họ rất ghen tỵ với những người đó. Chúng là những linh.

¹²¹ Đức Chúa Trời lấy người của Ngài, nhưng không bao giờ lấy Thánh Linh của Ngài. Ngài lấy đã Ê-li, và Thánh Linh Ngài đến trên Ê-li-sê; nhiều trăm năm sau, nó đến với Giảng Báp-tít; tiên đoán một lần nữa trong ngày sau rốt.

¹²² Ma quỷ lấy đi tính cách của ông, nhưng không bao giờ lấy linh của ông. Những giáo sư tôn giáo mà đã lên án Chúa Jê-sus Christ bởi vì những phép lạ và dấu hiệu cùng những điều kỳ diệu của Ngài, không tán đồng với Ngài về Kinh Thánh, đã thẳng thắn đến nói với Ngài về điều đó. Cũng linh đó sống ngay trong giáo sư giáo hội ngày nay...?...đã được định của Đức Chúa Trời để đi vào sự định tội đó. Đó là những gì Kinh Thánh đã nói. “Những con người cứng cõi, bị định phải đến với sự định tội này, xây lưng

lại với ân điển của Chúa để chạy đến với sự dâm dăng.” Điều đó hoàn toàn đúng. Trong Giu-đe, thứ 3—câu thứ 3 của—của Giu-đe, anh em có thể tìm thấy nó. Đúng thế.

¹²³ Để ý tất cả những điều này chứng tỏ ở đó, rằng có dấu hiệu của con thú. Đó là chỗ của nó. Cho nên khi anh em chạy quanh đây nói, “Ồ, tôi sẽ tỏ cho thấy khi dấu của con thú đến,” hãy cẩn thận rằng anh em chưa có nó rồi. Và những ai đã làm như vậy, sẽ bị trừng phạt trong lửa và diêm sinh, đổ ra từ chén thịnh nộ của Đức Chúa Trời, bị đau đớn cả ngày lẫn đêm, mãi mãi và mãi mãi. Điều này thật nghiêm trọng. Vậy thì làm sao anh em có thể trốn thoát?

¹²⁴ Sẽ có một thời điểm, mà sắp đến ngay bây giờ. Để ý, và trong tổ chức đó đang di chuyển...Bây giờ để tôi đưa ra cho anh em một gợi ý nhỏ ở đây. Trong tổ chức đó di chuyển xuống như vậy, sẽ đến một thời điểm anh chị em sẽ phải thuộc về tổ chức đó bèn không thì anh chị em không thể mua hoặc bán; hoặc có dấu của sự bội đạo đó, cái dấu giáo hội. Anh chị em phải thuộc về tổ chức nào đó nếu không anh chị em không thể mua hoặc bán.

¹²⁵ Và, hãy lắng nghe, đối với anh chị em những người mà biết Lễ thật là gì. Tôi không nói anh chị em phải ra khỏi giáo hội của mình. Tôi không nói gì nghịch với anh chị em...về anh chị em hoặc về những thành viên của anh chị em. Tôi đang nói về các cơ quan đầu não, họ đã trở lại chỗ cũ khi họ tổ chức việc đó, và làm cho nó, “Chúng ta sẽ làm *điều này*. Chúng ta sẽ làm *điều kia*.” Và họ đã đặt ra luật lệ sắt đá đó. Và Đức Chúa Trời xé nó ra từng mảnh, và lấy ngay Hội Thánh của Ngài ra khỏi nó; luôn luôn làm điều đó.

¹²⁶ Hãy nhìn vào cuộc hành trình của dân Y-sơ-ra-ên. Họ đã đốt lửa. Họ đã ở lại suốt đêm. Trụ Lửa lơ lửng ở trên họ. Và tôi không quan tâm đến thời gian ngày hay đêm khi Trụ Lửa đó rời đi, những tiếng kèn được thổi lên và Y-sơ-ra-ên thu dọn trại và rời đi. Nếu là lúc nửa đêm, hai giờ chiều, bất kỳ lúc nào nó xảy ra, họ đều dời trại đi theo Trụ Lửa. Đúng thế không? Họ đã đi theo ngọn Lửa.

¹²⁷ Ồ, khi Martin Luther thấy Lửa của Đức Chúa Trời di chuyển, thì Martin Luther đã bước ra khỏi đạo Công giáo. Nhưng ông đã

xây dựng dưới đó và tổ chức giáo hội của ông, và ông đã không thể di chuyển.

¹²⁸ Ngọn Lửa đi chuyển ra ngoài, và Wesley đã thấy Nó, và ông cũng ra khỏi để đi theo Nó. Đúng vậy. Ngọn Lửa của Đức Chúa Trời đã rời khỏi chỗ Luther ngồi. Sau đó, điều trước hết anh chị em biết, Wesley đã xây dựng ở dưới Nó, giáo hội Giám Lý Wesley.

¹²⁹ Và sau đó đến Alexander Campbell, John Smith với Báp-tít, và đại loại như thế, và Moody, và tất cả điều đó. Rồi, điều trước tiên anh chị em biết, họ bắt đầu trở nên nghi thức, và cứng nhắc, lạnh lùng, khi các nhà tiên tri già chết đi, và vân vân. Đám người mới này xuất hiện với chẳng có gì ngoài sự giáo dục chủng viện, và rồi, điều đầu tiên anh em biết, họ nhúng tay đã vào việc ấy và làm nó rối tung lên.

¹³⁰ Và Đức Thánh Linh di chuyển ra, và những người Ngũ Tuần nhìn thấy Điều đó và họ bỏ đi; đúng, di chuyển ngay ra ngoài, ra khỏi những người Giám Lý và Báp-tít, và vân vân. Bây giờ điều đó thật tàn nhẫn, nhưng để ứng nghiệm Lời Đức Chúa Trời, những người Ngũ Tuần đã tổ chức, và cũng lạnh lùng và lễ nghi như những giáo hội còn lại. Nhưng, nhìn xem, sẽ không bao giờ có thời đại hội thánh nào khác. Thời đại cuối cùng là Thời đại Hội thánh Lao-đi-xê, mà không nóng cũng không lạnh. Chỉ gần đủ để gọi là tôn giáo, khi âm nhạc được đàn lên, nhảy lên, nhảy xuống lối đi, và rời ngồi xuống, đi về nhà và nói chuyện về hàng xóm của mình.

¹³¹ Những gì chúng ta cần ngày hôm nay là một khuôn mẫu điển hình thuở xưa, Đức Thánh Linh, được Đức Chúa Trời sai đến để thiêu đốt, một sự phục hưng mà sẽ khiến cho anh chị em úp mặt xuống mà khóc lóc, cả ngày lẫn đêm, và khóc lóc và than vãn, và kêu gào, cho những tội lỗi của thế gian. Chúng ta sẽ vào cuộc. Đúng thế.

¹³² Nhưng chúng đây. Đó chỉ là nơi chúng ta đã trở nên, hâm hẩm. Đức Chúa Trời phán, “Chỉ làm cho Ta đau bao tử của Ta! Ta sẽ mưa nó ra khỏi miệng Ta.” Đó là giáo hội, giáo hội Tin Lành, bị từ bỏ. Giáo hội Tin Lành bị chối bỏ; từ Ngũ Tuần cho đến Luther, từng chút của Nó. Lời Đức Chúa Trời phán vậy.

133 Nhưng từ trong mỗi một giáo hội đó, Ngài đã lấy ra một dân được Chọn. Ngài đã lấy Dòng dõi đó ra từ mỗi một giáo hội, từ trong Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão, Lutheran, tất cả thông qua đó, Công giáo, và tất cả. Ngài đã lấy một dân sót, lấy ra một dân.

134 Ở đây cách đây không lâu, có một phụ nữ trẻ đang nằm ngay tại đây ở Louisville, người Công giáo, sắp chết. Tôi đã đi qua đó. Và vị linh mục nói, “Vô lý, với việc như vậy!”

Và chồng cô ấy nói, “Tránh sang một bên. Hãy để ông ấy vào.”

135 Đã bước vào đó. Và người phụ nữ được cho là chết vào sáng hôm sau. Trong khi cầu nguyện cho cô ấy, một khả tượng đã xuất hiện, và nói, “CHÚA PHÁN NHƯ VẬY.” Đúng thế. Sáng hôm sau...Nói với cô ấy bao nhiêu giờ nó sẽ xảy ra, thật chính xác đến từng dấu chấm, khi cô ấy sẽ trở về nhà khỏe mạnh. Họ đã cười vào điều đó, nhạo báng. Và chính cùng một giờ Đức Thánh Linh đã phán, cô ấy đi về nhà như một người mạnh khỏe, và vẫn khỏe mạnh ngày hôm nay. Cô ấy đã là người Công giáo. Họ đã là người Công giáo. Họ đã là người Công giáo.

136 Khi anh chị em tiếp nhận Sự Sáng...Trong Cựu Ước...Xin để tôi chỉ cho anh chị em thấy nhân hiệu đó bây giờ. Hãy lắng nghe kỹ, rồi tôi sẽ đi thẳng vào đề tài của tôi. Hãy nhìn xem, trong Cựu Ước, khi một nô lệ bị làm nô lệ, và sau đó anh ta đã...Anh ta đã được mua ở đó, với một giá. Anh ta phải phục vụ chủ đó cho đến năm hân hỷ. Và khi năm hân hỷ đến, có tiếng kèn vang lên.

137 Và khi người nô lệ ở ngoài đó, anh ta và những đứa con của mình, và vợ và tất cả họ đều muốn trở về quê hương cũ. Họ đang dậm chân trên cánh đồng, và người đốc công đánh họ, và cách này và cách kia. Và rồi khi thầy tế lễ năm hân hỷ đến gần, thổi kèn, và thầy tế lễ thổi kèn, và người đó nghe tiếng kèn. Người đó có thể thả cái cuốc mình xuống, người đó có thể thả bất cứ cái gì mình đang làm, nhìn thẳng vào mặt đốc công, và nói, “Ông không thể đánh tôi một lần nữa. Tôi được tự do.” Bước ra ngay và đi về nhà. Tại sao? Đó là tiếng của năm hân hỷ, khi họ đã nghe được âm thanh đó.

138 Và đó là Phúc Âm, năm hân hỷ, mà anh chị em được tự do khỏi tội lỗi. Anh chị em thoát ra khỏi tất cả những thói quen ô

uế và những điều thế gian nhân danh tôn giáo sản sinh ra, dưới cả Tin Lành và Công giáo, dưới dấu hiệu của con thú. Đúng thế. Anh chị em được tự do.

¹³⁹ Anh em không phải là vậy. Nhưng nếu người kia từ chối không nhận lãnh điều đó, thì anh ta bị bắt đi từ nơi đó đem đến cái cột của bàn thờ của giáo hội, và bị đóng một cái dấu trên anh ta, bị xâu lỗ tai. Và anh ta làm đầy tớ cho chủ đó chừng nào anh ta còn sống.

¹⁴⁰ Và bạn từ chối không tiếp nhận Ánh Sáng Phúc Âm khi Nó được giảng ra trong Quyền năng của Đức Thánh Linh, bởi Kinh Thánh, bạn có thể tự đóng ấn nơi đến Đời đời của mình. A-men.

¹⁴¹ Bây giờ hãy nhìn xem, một điều nhỏ nữa, nếu anh chị em bỏ qua cho tôi về lời nhận xét lúc nãy, về—về người đó. Nhưng, nhìn này, “Lừa dối chính kẻ được Chọn...”

¹⁴² Vậy thì, chúng ta đã đụng đến người Lutheran, Báp-tít, và những người Công giáo, bây giờ tôi xin nói với những anh chị em thánh thiện một chút. Hiểu không? Tôi tin vào sự thánh khiết. Anh chị em phải nên thánh. “Nếu không có sự thánh khiết thì không một ai có thể được nhìn thấy Đức Chúa Trời.” Không phải sự thánh khiết của tôi; nhưng sự thánh khiết của Ngài. Và tôi không thể làm gì về nó; đó là những gì Ngài đã làm cho tôi. Không đứng về phía của chính tôi, bởi vì tôi chẳng có gì, cũng không cố gắng để có được điều gì. Tôi không cố gắng để—để được.

“Anh đang cố gắng giữ sao, Anh Branham?” Không, thưa quý vị.

¹⁴³ Tôi chỉ buông ra, và để cho Ngài giữ. Đúng vậy. Ngài là Đấng Mà đang nắm giữ. Chỉ cứ chết đi, đó là tất cả điều anh chị em phải làm. Chỉ giữ chính mình chết đi, Ngài sẽ nắm giữ. Ngài đã nắm giữ rồi. Ngài đã giữ ở đó cho đến khi Ngài nói, “Sự việc đã được trọn.” Nó được ổn thỏa. Đức Chúa Trời đang để cho chúng ta làm điều đó, giống như vậy. Nó đã xong rồi.

¹⁴⁴ Nhưng, hỡi dân thánh, anh chị em Nazarene và Hành Hương Thánh hiện nay, hãy nhớ. Dưới quyền lực đó và sự ra đời của giáo hội Wesley, hay giáo hội Giám Lý, khi họ lập nên tổ chức, anh chị em dân thánh yêu dấu bước ra, nói, “Chúng ta sẽ tiếp tục thánh

khuyết.” Đó là điều tuyệt vời. Anh chị em đã cứ giữ vững thời đại đó, Thời đại Phi-la-đen-phi, cho đến khi nó đến thời Lao-đi-xê. Nhưng khi phép báp têm của Đức Thánh Linh đến, và các dấu hiệu quay trở lại hội thánh, các bạn đã gọi nó là “ma quỷ.” Bởi vì họ nói tiếng lạ và tin vào những điều này, các bạn nói, “Nó thuộc về ma quỷ.” Khi các bạn nói điều đó, thì các bạn đã nói phạm đến Đức Thánh Linh.

145 Làm sao tôi có thể nói với cái tay của tôi rằng, “Ta không cần mày nữa”? Nếu có những giáo sư, thì cũng có việc nói tiếng lạ. Nếu có những nhà truyền giáo, thì cũng có những ân tứ chữa lành. Làm sao chân có thể nói với mắt rằng, “Ta không cần mày”? Hiểu không? Anh chị em ơi, nếu anh chị em là con được sanh ra của Đức Chúa Trời, thì anh chị em phải bước đi và tiếp nhận mọi sự Đức Chúa Trời nói là đúng. Anh chị em sẽ bước đi ngay trong Sự Sáng.

146 Khi đến thời điểm Hội thánh di chuyển, thì Luther đã di chuyển. Khi đến lúc cho Hội thánh phải di chuyển bàn tay của Nó, thì Wesley đã di chuyển bàn tay. Khi đến lúc Hội thánh phải nói, thì Ngũ Tuần xuất hiện. Đúng vậy. Nhưng, bây giờ, lưu ý.

147 Anh chị em nói, “Và một hình bóng chứ?” Anh chị em nói, “Có một hình bóng về điều đó không?” Có, thưa quý vị.

148 Anh chị em có nhận thấy Giu-đa Ích-ca-ri-ốt, anti-christ thật, là một người rất sùng đạo không? Anh chị em có nhận ra điều đó không? Họ đã tin tưởng ông, thưa anh em, đến nỗi giao cho ông làm thủ quỹ của hội thánh.

149 Và Giu-đa Ích-ca-ri-ốt đã được xưng công bình bởi đức tin, tin vào Đức Chúa Jêsus Christ.

150 Ông đã được thánh hóa qua Lời. Hê-bơ-rơ, 17:17...Tôi muốn nói, Thánh Giăng 17:17, “Xin khiến họ nên thánh, lạ Cha, qua Lẽ thật; Lời Cha là Lẽ thật.” Và Ngài là Lời.

151 Và họ đã được ban cho quyền phép để đi ra và rao giảng Phúc Âm, và đuổi quỷ, và chữa lành người đau. Giu-đa Ích-ca-ri-ốt, Ma-thi-ơ 10, đã được nhắc đến trong vòng họ. Và họ đã đi ra đuổi quỷ, giảng Phúc Âm trong cách như vậy đến nỗi những tội nhân đã ăn năn và ma quỷ đã lìa khỏi. Và họ trở về với sự vui

mừng và la lớn, và có được một thì giờ tuyệt vời, như một trong một buổi nhóm trại nhỏ, thánh khiết. Và Giu-đa đã ở ngay với họ. Điều đó hoàn toàn đúng, ở cùng với họ.

152 Nhưng khi đến ngày Lễ Ngũ Tuần, Giu-đa đã thể hiện thái độ của mình.

153 Đó là nơi giáo hội thánh khiết cho thấy thái độ của nó, ngay tại đó, và đi lòng vòng và chối bỏ chính Đức Thánh Linh là đáng đang dẫn dắt họ vào vùng Nước sâu hơn; đã quay lại ngay và chối bỏ Thánh Linh. Tôi biết họ có rất nhiều người cuồng-...

154 Tôi không phải là người Ngũ Tuần. Tôi chưa bao giờ thuộc về một tổ chức Ngũ Tuần, chưa bao giờ. Tôi đã đứng trong chỗ sút mẻ. Tôi không phải là người Ngũ Tuần, Giám Lý, Báp-tít. Tôi chỉ là một Cơ-đốc nhân Kinh Thánh. Chỉ thế thôi. Tôi tin những gì Lời nói. Và tôi không thể chối bỏ ân tứ nói tiếng lạ; nếu tôi làm vậy, tôi sẽ chối bỏ sự dạy dỗ và ân tứ được thần cảm khác. Đúng thế. Tôi không bao giờ đồng ý với anh em Ngũ Tuần về “chứng cứ duy nhất,” về việc nói tiếng lạ. Tôi không làm điều đó. Vậy thì, điều đó ổn thôi, nếu họ tin theo cách đó. Đó là việc của họ, đấy, nhưng điều đó hoàn toàn ổn. Tôi...Phao-lô đã nói, “Tôi muốn rằng hết thầy anh em đều nói tiếng lạ.” Tôi muốn thấy mọi người đều được gần gũi với Đức Chúa Trời.

155 Họ đã có rất nhiều người làm ra vẻ, rất nhiều niềm tin giả. Họ đã ra khỏi đó, rất nhiều lần, và hành động như thể họ có Đức Thánh Linh, và nói điều gì đó mà không phải nói tiếng lạ. Đời sống của họ đã chứng minh nó là gì. Nhưng đã có một bài báo chân thật diễn ra y như vậy, mọi lúc.

156 Chà, tại sao con quỷ lại không ném ra mồi, nhử quạ? Chắc chắn, hẳn sẽ, cố gắng cản trở. Hẳn đã ném ra điều tương tự trong sự thánh thiện. Hẳn đã ném ra điều tương tự trong Giám Lý. Hẳn ném ra điều giống như vậy trong ngày của Luther. Và ngày hôm nay hẳn cũng ném ra điều tương tự. Và dưới quyền năng của những ân tứ về sự chữa lành và sự phân biệt Thiêng liêng, hẳn đang ném những thứ tương tự ra.

157 Nhưng một bù nhìn có ý nghĩa gì với anh chị em, nếu anh chị em có thể nói chuyện với loại chim biết nói? Những con chim

nói, “Khi tôi thấy một con bù nhìn, thì đó chính là chiếc vé để đến ăn. Có những quả táo ngon lành nhất, đang ở ngay chỗ có những cây gậy được đặt và những con bù nhìn đang được treo lên.” Đúng thế.

¹⁵⁸ Nhưng anh em thấy cách mà linh đó di chuyển ngay lên đây. Và Chúa Jêsus đã nhìn và thấy trước điều đó qua giáo hội Công giáo đó, đang đi ra. Ngài phán, “Đừng gọi người nào là cha. Đừng lặp lại những điều vô ích, tất cả những điều này.” Ngài bước ra và phán, “Hãy cẩn thận, anti-christ sẽ rất gần gũi đến nỗi nó sẽ lừa dối chính những người được Chọn nếu có thể được.”

¹⁵⁹ Nay, thưa anh em, bao nhiêu người nữ đồng trinh đã đi gặp Chúa? Mười. Tất cả họ đều là trinh nữ. *Thánh khiết* có nghĩa là gì? “Trong sáng, thánh thiện, trinh nguyên.” Mười người họ đều là trinh nữ. Năm người không có Dầu trong đèn của họ. Năm người đã có Dầu trong đèn của họ. Năm người *này* cũng thánh thiện và đồng trinh như những người *này*. Nhưng *Dầu* được tượng trưng cho điều gì, trong Kinh Thánh, mà chúng ta đã đề cập đến điều đó tối hôm qua, tối hôm kia? Thánh Linh, “Đức Thánh Linh.” Họ đã thanh tẩy chính mình và ngồi tại đó, nhưng họ e ngại và đứng lại không đến với Nguồn đó để được tuôn đổ Dầu. Đấy, họ đã tự lập nên tổ chức và yên vị, và họ ở đấy, hăm hăm. Đó là chỗ mà thời đại hội thánh đã đi đến.

¹⁶⁰ Bây giờ, bây giờ chúng ta đang đến với dấu ấn của Đức Chúa Trời. Tôi còn ba mươi phút, ý Chúa. Bây giờ tôi muốn các bạn lật với tôi, trước tiên, và tìm thấy sự quan trọng như thế nào, dấu ấn này của Đức Chúa Trời.

¹⁶¹ Hãy nhớ dấu ấn của con thú là gì; không phải chủ nghĩa cộng sản. Dấu ấn của con thú đến từ Rô-ma, trên khắp thế giới; Đạo Công giáo và Tin Lành đã gia nhập vào nó, tôn giáo có tổ chức. Và họ sẽ thống nhất các giáo hội đến nỗi mọi giáo hội phải cúi đầu trước điều đó, những phi hệ phái của chúng ta sẽ bị gạt qua bên lề. Đúng vậy.

¹⁶² Khải Huyền chương 9 bây giờ. Chúng ta hãy đọc thật kỹ ở đây trong chốc lát, nếu Đức Chúa Trời muốn, và xem những gì Ngài đã phán trong Lời Ngài. Hiện nay...[Băng trống—Bt.]...trong—trong Khải Huyền, và câu thứ 4. Lắng nghe điều này.

Và có lời truyền cho họ (khi người ta thấy có những tai họa được đổ xuống) rằng họ chớ nên làm hại loài cỏ ở đất hay cây cối nào...cũng không bắt cứ cây xanh nào, cũng không cây cối nào; nhưng...những người không có ấn của Đức Chúa Trời ở trên trán họ.

163 Khi những tai vạ xảy ra, chỉ những ai được ấn chứng vào Vương Quốc Đức Chúa Trời mới được bảo vệ. Đây là sự phán xét được suy xét kỹ lưỡng, khi những người...Và nếu Đức Chúa Trời sẽ giúp tôi, trong vài phút nữa, chúng ta sẽ chứng minh điều đó bằng Lời của Chúa, rằng đây là thời điểm của sự niêm phong nơi này. Và những ai từ chối Nó, thì sẽ chẳng có gì còn lại ngoài sự hình phạt Đòi đời.

164 Bây giờ chúng ta sẽ đi qua trong Cựu Ước. Và chúng ta hãy đi qua ở đây, nếu anh em muốn, tới Sách Ê-xê-chi-ên, nếu anh em muốn, và chúng ta hãy đọc một lát trong Ê-xê-chi-ên 9. Bây giờ, nhờ sự giúp đỡ của Đức Chúa Trời bây giờ, xin Ngài giúp chúng ta. Và hãy ổn định bây giờ để giảng dạy, chỉ trong ba mươi phút tới, nếu Chúa muốn. Bây giờ điều này là liên quan, anh em đánh dấu nó, Ê-xê-chi-ên 9, đây là sự liên quan...

165 Điều đầu tiên chúng ta nên giải quyết ngay bây giờ, Dấu Ấn của Đức Chúa Trời là gì? [Băng trống—Bt.] Anh chị em có nghĩ điều đó là cần thiết không? [Hội chúng nói, “A-men.”] Kinh Thánh có phải là một Lời đủ tốt cho anh chị em không? [“A-men.”] Bây giờ tôi biết anh em có điều đó, những người mà nói, “Giữ ngày sa-bát,” nhưng không có một chút nào trong Kinh Thánh ủng hộ điều đó, trong Tân Ước. Dĩ nhiên, chúng ta hãy tìm hiểu Dấu Ấn của Đức Chúa Trời là gì. Hãy lật ra Ê-phê-sô 4:30, 4:30, và 1:13. Hãy đánh dấu nó. Ê-phê-sô 4:30 chép:

...chớ làm buồn Thánh Linh của Đức Chúa Trời, vì nhờ đó mà anh em được ấn chứng cho đến ngày cứu chuộc của anh em.

166 Bây giờ, *ấn chứng* có nghĩa là gì? Ấn chứng là một “dấu hiệu của sự hoàn thành.” Đúng thế không?

167 Ồ, anh chị em có bao giờ thấy một nhân viên đường sắt chất hàng vào toa xe không? Ông ta đi ra và ông sẽ đặt rất nhiều ở

đây, và rất nhiều ở đây. Viên thanh tra đi ngang qua, ông nhìn vào; và nếu *cái này thì* lỏng lẻo một chút, nó rung lắc, “Không. Tôi sẽ không niêm phong nó. Phải xé nó ra và làm lại.” Điều tiếp theo, ông ấy sẽ chất nó lại; ông ấy sẽ hiểu sai điều này. Thanh tra đến gần, “Sai. Làm lại lần nữa.”

¹⁶⁸ Và đó là những gì Đức Chúa Trời đã làm với hội thánh của Ngài trong một thời gian dài. Anh em sẽ chất hàng lên, và anh em sẽ đến Thiên đàng; anh em đang mang theo mọi thứ cùng với mình. Trò chơi bài của các bạn, ừm, mọi thứ khác mà các bạn có thể dung nạp vào giáo hội, các bạn đang cố gắng mang theo nó. Đức Chúa Trời thật sự lên án nó; không sẵn sàng để niêm phong.

¹⁶⁹ Nhưng khi Đức Chúa Trời nhìn thấy một người, có lòng thành thật, tâm linh tan vỡ, ăn năn, dưới bàn thờ, Đức Chúa Trời đóng cánh cửa thế gian đối với người ấy, và đóng ấn người ấy trong đó bằng phép báp-têm của Đức Thánh Linh, và nó kéo dài cho đến khi Chúa Jêsus đến; không phải từ sự phục hưng này sang sự phục hưng khác, nhưng, “cho đến ngày cứu chuộc của anh em.”

¹⁷⁰ Khi cánh cửa, của toa xe đó, được đóng lại, con dấu chính quyền được đặt trên nó, nó không thể được mở ra nữa cho đến khi nó đi đến cái đích cuối cùng của mình.

¹⁷¹ Và mọi người được sinh lại và được ấn chứng vào Vương quốc của Đức Chúa Trời, thì không còn ham muốn thế gian này nữa cho đến ngày Chúa Jêsus Christ đưa người đó vào Vương Quốc. Vì vậy nếu anh chị em đang có nan đề, và nói mình có Đức Thánh Linh; cho dù anh em thuộc giáo hội Giám Lý, giáo hội Báp-tít, giáo hội Ngũ Tuần; cho dù anh em la hét, nói tiếng lạ; chịu báp-têm về phía trước, phía sau, rảy nước; nếu anh em vẫn còn có những nan đề, thì tốt hơn anh chị em hãy quay trở lại và kiểm tra lại việc chất hàng. Đúng thế. Mang theo quá nhiều thứ với anh em; nó quá lỏng lẻo, rung lắc. Đức Chúa Trời sẽ không đóng ấn nó cách đó.

¹⁷² Khi một hạt lúa mì rơi xuống đất, cho dầu...Nếu hạt lúa mì đó tự chết đi, nó không thể tạo nên cỏ lùng, để cứu linh hồn của nó. Một hạt lúa mì sẽ sinh ra một hạt lúa mì, chắc chắn như bất cứ thứ gì. Và nếu chúng ta được gieo với Hạt giống không thể hư

nát của Đức Chúa Trời, thì làm sao Nó có thể tạo ra bất cứ thứ gì ngoài một đời sống thuộc về Sự Sống của Đấng Christ?

¹⁷³ Đức Thánh Linh đang dẫn dắt Hội thánh, dẫn dắt Nó trong Quyền năng phục sinh của Chúa Jêsus Christ, và anh chị em đã được đóng ấn cho đến ngày cứu chuộc. Đó là Kinh Thánh. “Anh em chớ làm buồn Đức Thánh Linh của Đức Chúa Trời, vì nhờ đó anh em được ấn chứng cho đến ngày cứu chuộc.” Ê-phê-sô 4:30.

¹⁷⁴ Bây giờ, trước khi Đức Thánh Linh đến, người đó đã được niêm ấn trước khi thời đại dân Ngoại bắt đầu. Ngài được niêm ấn bởi những chân đèn vàng (chúng ta đã có một biểu đồ, để hiểu nó) ở đó dưới thời đại đó.

¹⁷⁵ Ngài đã đánh lừa họ trải qua các đời Áp-ra-ham, Y-sác, Gia-cốp, Đa-vít, và trải qua thời kỳ đen tối mà họ đã có trong thời A-háp, trở đi, Sa-lô-môn, vân vân, cho đến khi nó xuất hiện trong tình trạng hăm hăm đó. Nhưng ngay trước khi Ngài kết thúc thời đại phân chia đó, Ngài đã ban đức tính tuyệt vời của Đức Thánh Linh cho chỉ một mình dân Do-thái, “Đừng đi đến đường những dân Ngoại, nhưng hãy đi đến với những con chiên lạc mất của nhà Y-sơ-ra-ên.” Đúng vậy không? “Ngài đã đến với dân Ngài, song dân Ngài chẳng hề nhận lấy Ngài.”

¹⁷⁶ “Nhưng hễ ai đã nhận Ngài, thì Ngài ban cho Quyền phép để trở nên con cái Đức Chúa Trời.” Ngài phán, “Ta sẽ ban cho họ Sự Sống Đời đời.” *Sự Sống* Đời đời có nguồn gốc từ chữ Hy-lạp “Zoe.” Zoe là Sự Sống đó. Zoe là Sự Sống của Đức Chúa Trời. Và nếu Sự Sống của Đức Chúa Trời sống trong anh em, sản sinh ra một đời sống tin kính chắc chắn như tôi đang đứng trong bục giảng này. Và một người đã có Nó, thì không thể nào bị hư mất hơn Đức Chúa Trời có thể hư mất, bởi vì Đức Chúa Trời ở trong người ấy. A-men. “Kẻ nào nghe Lời Ta, và tin Đấng đã sai Ta, thì có Sự sống Đời đời, và không đến với sự phán xét; nhưng có Sự sống đời đời.” “Kẻ nào ăn thịt Ta và uống Huyết Ta, Ta sẽ khiến người ấy sống lại trong ngày sau rốt.” Đó là Lời Ngài. Thật là một niềm an ủi cho người tin! Và thật là một sự lên án đối với những ai từ chối bước đi trong Sự sáng.

¹⁷⁷ Trở nên ấm áp, phải không? Được rồi, Đó là điều tốt lành dành cho anh chị em. Để ý, xem thử điều đó có đúng không. Thưa

anh em, chúng ta có thể trích dẫn nó, lời Kinh Thánh này đến lời Kinh Thánh khác, hết tuần này sang tuần khác, hết tuần này sang tuần khác, và chỉ nói về đề tài này, đúng...cùng chủ đề, cho một năm, vẫn không đem hết nó ra từ Kinh Thánh, tất cả về điều đó, và ngay cùng điều đó thôi.

178 Bây giờ chỉ là sự khởi đầu ở đây thôi, chúng ta sẽ quay lại và tìm hiểu ý nghĩa của việc từ chối báp têm bằng Đức Thánh Linh nghĩa là gì đối với các bạn, nó có ý nghĩa như thế nào đối với họ trong thời đó.

179 Bây giờ, trong Ê-xê-chi-ên chương 9, nhà tiên tri đã nhìn thấy Giê-ru-sa-lem. Bây giờ hãy nhớ, chúng ta đang nói chuyện trong không gian ấy ở đó, những người Do-thái, ngay trước sự kết thúc của họ.

180 Bây giờ chúng ta đang ở trong thời kỳ dân Ngoại, ở thời kỳ dành cho họ đã kết thúc. Rồi chúng ta sẽ đi vào Thiên hy niên. Được rồi.

181 Nhưng bây giờ hãy xem, anh em đang đề cập sự kết thúc của dân Do-thái bây giờ. Nhà tiên tri thấy trước điều đó. Đây vẫn còn là một trăm năm, khoảng tám trăm năm, trước khi Chúa đến, và nó đã được nói tiên tri bởi nhà tiên tri. Bây giờ hãy lắng nghe kỹ trong khi chúng ta đọc.

Ngài kêu lớn tiếng trong lỗ tai ta, nói rằng, Khá khiến những kẻ cai trị thành này hãy đến gần, và ai nấy khá cầm khí giới giết lát, hay khí giới hủy diệt trong tay mình.

182 Bây giờ hãy theo dõi kỹ khi chúng ta đọc.

Và, kia, sáu người đàn ông đến từ...cổng cao hơn, mà nằm về phía bắc, mỗi người cầm khí giới giết lát trong tay mình; và có một người ở giữa bọn họ, mặc đồ trắng, mặc vải gai, đeo sừng mực bên hông người; và họ bước vào...và đứng phía trước, bên cạnh bàn thờ bằng đồng.

Và sự vinh hiển của Chúa là Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên bèn dậy lên từ chê-ru-bim, là nơi thường ngự, mà đến ngạch cửa nhà. Và ngài gọi người mặc vải gai, đeo sừng mực bên hông người; (hãy lắng nghe)

Và CHÚA phán cùng người rằng, *Hãy trải qua giữa thành, qua giữa Giê-ru-sa-lem, (định mệnh đến với Giê-ru-sa-lem), và đóng dấu trên trán của những người nào mà than thở và...khóc lóc về...những sự gớm ghiếc...đã phạm giữa thành này.*

Và rồi Ngài phán cùng những người kia cách như bên tai tôi rằng, *Hãy đi...qua trong thành đằng sau họ, và đánh: và chớ để mắt người đoái tiếc, cũng đừng có...thương xót:*

Hãy giết hết nào già cả và trai trẻ, nào tở gái,...nào con nít, và đàn bà: nhưng chớ lại gần một kẻ nào là kẻ mà...dấu; và người khá bắt đầu ở nơi thánh. Và...bắt đầu ở các người già cả ở trước mặt nhà.

¹⁸³ Bây giờ hãy xem vị tiên tri trong Thánh Linh, được cất lên trong sự Vinh hiển. Đức Chúa Trời đã phán, “Ta sẽ tỏ cho người biết Ta sẽ giải quyết việc đó với người Do-thái ra sao, trước khi đến dân Ngoại.” Hãy đọc câu, hoặc chương trước đó. Bây giờ, khi ông bước vào nơi đó, ông nói, “Tôi thấy...” Trước hết, ông thấy tội lỗi ở trong thành phố, như thể ông chưa bao giờ xem thấy, và ông thấy Giê-ru-sa-lem. Bây giờ hãy nhớ rằng, nó chỉ dành cho người Do-thái, không phải cho dân Ngoại; người Do-thái, và thủ đô của họ, Giê-ru-sa-lem. Cũng giống như tối hôm qua, chúng ta đã dành nó cho những người Tin Lành; bây giờ, tối nay, đó là cho người Do-thái. Ngài phán, “Hãy đi qua thành phố.” Ở đây những người với khí giới giết lát trong tay, tiến vào giết hết mọi người trong thành. Ngài phán, “Bây giờ khoan đã, chờ một chút.”

¹⁸⁴ Và bước ra khỏi chỗ đó là một Người mặc đồ trắng. Chúng ta hãy dừng lại một phút. “Mặc đồ trắng,” sự công bình, thánh thiện. “Mặc đồ trắng,” Người mà đã có một khiên mực ở bên hông Ngài. Ngài phán, “Hãy trải qua khắp thành trước, trước khi họ đến, và đóng dấu trên trán, một dấu trên trán của mọi người đàn ông, đàn bà, trai, và gái, trong thành phố, những người nào than thở và khóc lóc về mọi sự gớm ghiếc đã phạm trong thành, về những tội lỗi của dân sự.” Hãy đóng dấu trên họ!

¹⁸⁵ Và rồi, sau khi Ngài đi qua và đánh dấu, Ngài trở lại và nói, “Xong rồi.”

186 Sau đó Ngài sai những người đó, nói, “Hãy đi tới, và các người đừng tiếc gì cả, nhưng các người hãy giết sạch mọi thứ không được đóng dấu trên nó.”

187 Nhìn đây, thưa anh em. Đấng Đóng Dấu đó không ai khác hơn là Đức Thánh Linh.

188 Và để ý, nếu Ngài đến Jeffersonville, tối nay, đến Đền tạm Branham, hoặc bất kỳ đền tạm nào khác trong thành phố, hoặc bất kỳ nhà thờ nào khác, Ngài sẽ đặt dấu ấn trên ai, là người rất chân thành và thành thật khốc lóc và kêu la trước Đức Chúa Trời, và cầu nguyện ngày và đêm, cho tội lỗi của thành phố?

189 Ngài sẽ làm gì với những thầy giảng cho phép phụ nữ của họ đi ra ngoài đây trong những bộ đồ tắm, và nằm trải dài trong chiếc quần đùi, và đi lên đi xuống trên đường phố; và hát trong dàn hợp xướng, tô vẽ và hành động như những Giê-sa-bên. Và khi... Những người đàn ông ngoài kia, hút thuốc, và uống rượu, và hành động kỳ cục, và cờ bạc, và mọi thứ khác! Và họ hành động như thể họ không quan tâm đến điều đó; đi dự một bữa ăn tối tiệc tùng lớn, hoặc một bữa tiệc ở đâu đó. Ở nhà tối thứ Tư và xem ti-vi, thay vì tham dự buổi nhóm cầu nguyện. Vào mùa hè, thì đóng cửa nhà thờ, cho các buổi nhóm. Ngài sẽ đóng ấn cái gì?

190 Những gì chúng ta cần, tối nay, là rất nhiều điều này ở đây việc truyền bá Phúc âm ở Hollywood đã bị bóp nghẹt! Và một cuộc phục hưng Đức Chúa Trời sai đến, điển hình thuở xưa, những người nam và những người nữ quỳ xuống nơi bàn thờ! Và bỏ việc bắt tay này, và đưa tay lên, và rảy nước cho họ, và làm báp-têm hướng mặt về phía trước, phía sau, và tất cả những hình thức và triết thuyết. Và hãy quỳ xuống với một tâm thần tan vỡ, ăn năn, thật sự, nơi tội lỗi đang ở. Hợp lại với nhau, và bắt đầu than khóc kiểu xưa, như đứa trẻ mới sinh. A-men. Đó là loại người có thể nhận lãnh Đức Thánh Linh. Đúng thế.

191 Cho dù họ là người Giám Lý, Báp-tít, hay là Công giáo, hoặc họ là gì đi nữa! Khi họ đến trước bàn thờ và khóc, cả ngày lẫn đêm, “Ôi Chúa là Đức Chúa Trời, xin nhìn xem tội lỗi của thành phố này! Lòng của con không thể nào yên nghỉ được! Con không thể nào yên nghỉ, Chúa ôi, khi nhìn thấy những điều này đang

xảy ra. Ôi Đức Chúa Trời, xin làm điều gì đó đi! Xin ban đến cho chúng con một cuộc phục hưng điển hình thuở xưa,” anh em đang ở trên lằn ranh của việc nhận lãnh Đức Thánh Linh, thưa anh em!...?...

¹⁹² Nhưng nếu anh em bước lên đó chỉ để nhún lên, nhún xuống, hay bởi vì anh em nhảy theo nhạc, hay bởi vì anh em đã làm gì khác; và đi lòng vòng và ba hoa, và không quan tâm, và bĩu môi, và làm âm ỉ, và gia nhập giáo hội, và nhảy hết chỗ này đến chỗ kia; điều đó cho thấy anh chị em chẳng hề có điều gì từ lúc ban đầu.

¹⁹³ Thưa anh em, đó, đó là liều thuốc khá mạnh, nhưng nó sẽ chắc chắn chữa lành anh chị em. Đúng vậy. Vâng, thưa quý vị. Nó sẽ mang anh chị em ra, không có một người yếu đuối nào giữa vòng anh chị em.

¹⁹⁴ Giống như Môi-se. Tôi muốn xem bộ dụng cụ y khoa của ông, còn anh chị em? Có đến hai triệu người ở ngoài đó. Anh chị em có muốn xem bộ dụng cụ y khoa của Môi-se, những gì ông đã có không? Tất cả họ những người già cả, và hàng trăm trẻ con được sinh ra mỗi đêm, và những người què, và người đau ốm. Và khi ông đi ra, trong bốn mươi năm, thậm chí không có một—một người trong số họ yếu mỗn. Chẳng lẽ một số anh em những bác sĩ, đang ngồi ở đây tối nay, không thích xem dụng cụ y khoa của ông sao?

¹⁹⁵ Chúng ta hãy nhìn vào nó và xem thử nó là gì. Nào hãy nhìn lại. Chúng ta sẽ tìm thấy. “Ta là Chúa mà chữa lành người.” Đó là nó. “A-men.” Đó chính là những gì nó là. “Ta là Chúa đáng chữa lành người.” Nói sẽ có một con trẻ được sinh ra. “Ta là Chúa đáng chữa lành người.” Ông bị bệnh viêm phổi. “Ta là Chúa đáng chữa lành người.” Đó là toa thuốc duy nhất mà ông có thể cho. Đó là điều duy nhất ông cần. Đó là điều duy nhất ông có. Đó là những gì Đức Chúa Trời đã cung cấp cho ông.

Tất nhiên, ngày nay, “Ồ, chúng tôi không tin vào Điều đó. Không, điều đó...”

¹⁹⁶ Đức Chúa Trời không hề thay đổi. Ngài vẫn vậy. Nếu linh này, hành xử như cách làm nhiều người làm ngày nay, dưới danh

nghĩa Cơ-đốc giáo, đã làm cho Đức Chúa Trời đau dạ dày của Ngài ở đó, đã là một “sự gớm ghiếc” cho dân sự làm điều đó, thì nó là một điều gớm ghiếc ngày nay. “Chúa Jêsus Christ, hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Ô, tôi cảm thấy thật mộ đạo.

197 Để ý, “Hãy đi ở đây,” Ngài phán, “Người hãy đi khắp thành, và Người đóng dấu những ai mà than thở và khóc lóc về sự gớm ghiếc mà đã làm trong thành này.” Và rồi Ngài phán, “Sau khi Người làm điều đó,” Ngài sai những người có vũ khí tàn sát này, và họ đi ra ngoài và giết chết mọi thứ.

198 Bây giờ, nhà sử học, hãy chờ một chút. Chúa Jêsus đã đến trong xác thịt; Đức Chúa Trời, hiển hiện trong xác thịt. “Đức Chúa Trời đã ở trong Đấng Christ, giải hòa thế gian với chính Ngài.” Và khi Ngài đến trong xác thịt, Ngài đi đây đó để giảng dạy. Người ta đã gọi Ngài là, “Bê-ên-xê-bun; thầy bói.” Họ đã chế giễu Ngài, về sự sinh ra của Ngài, mọi điều khác; chối bỏ Ngài, đuổi Ngài đi.

199 Ngài phán, “Nếu ai nói phạm với Con người, thì sẽ được tha, song nếu ai nói phạm đến Đức Thánh Linh, thì sẽ chẳng bao giờ được tha thứ, dầu đời này hay đời sau.”

200 Ngài đã kêu gọi một vài người Do-thái lại với nhau. Ngài không đi đến với các dân Ngoại. Ngài đi đến với người Do-thái. Ngài được sai đến với người Do-thái; lúc đó chưa phải là thời đại dân Ngoại. Ngọn nến cuối cùng đang cháy trong thời đại người Do-thái, và Ngài đã đến đó. Và có một vài người mà đã tiếp nhận Ngài, được kêu gọi ra.

201 Cũng giống như sự việc trong ngày hôm nay. Cũng giống như Đức Thánh Linh đã nói về Chúa Jêsus Christ, đã kêu gọi ra lúc đó; thì ngày hôm nay, Đức Thánh Linh cũng đang nói về Chúa Jêsus Christ, đang gọi ra.

202 Họ tin vào điều siêu nhiên. Họ đã nhìn xem Đấng Lãnh Đạo của họ. Họ đã nhìn xem Ngài. Họ biết là Ngài là Vua của các đấng tiên tri. Họ biết bất cứ điều gì Ngài là. Những gì Ngài đã nói, Đức Chúa Trời đã xác nhận điều đó và nói rằng đó là Lẽ thật. Họ biết rằng họ có Lẽ thật. Họ đã biết họ đang tin vào Ai, và họ đã tiến bước cùng Chúa Jêsus.

203 Rồi họ đóng đinh Ngài. Ngài nói, “Lạy Cha, xin tha cho họ, vì họ không biết họ đang làm điều gì.”

204 Nhưng khi đến Ngày Lễ Ngũ tuần, chỉ có một nhóm người ít ỏi, khóc lóc, kêu khóc và cứ như vậy. “Và khi Ngày Lễ Ngũ Tuần đến trọn...”

205 Thành linh xảy đến có một thầy tế lễ ở trên đường, có một hộp bánh thánh xộp tròn, hộp bánh tiệc thánh, nói, “Hãy le lưỡi người ra bây giờ, và ta sẽ uống rượu chứ?” Thật là vớ vẩn! Trên đường, có một thầy giảng Tin Lành, và nói, “Chúng tôi sẽ bắt tay hữu thông công, và chịu sáu tháng thử thách”? Hừ! Vô lý! “Ta sẽ rẫy nước con. Ta sẽ rửa tội cho con. Ta sẽ nhận con theo cách này, nhận con vào giáo hội, trao tay hữu thông công”? Vô lý!

206 “Nhưng khi Ngày Lễ Ngũ Tuần đã đến trọn, thành linh có tiếng từ Trời đến như tiếng gió thổi ào ào, và Nó đầy khắp nhà nơi họ đang ngồi. Những chiếc lưỡi chẻ ra đậu trên họ, như ngọn lửa.” Chúng bắt đầu nói huyền thuyên, và tạo ra tiếng ồn, và chảy nước dãi, và khạc nhổ, và cứ như vậy.

207 Anh em nói, “Không phải!” Tôi sẽ chứng minh nó cho anh em bằng Kinh Thánh. Vâng, thưa quý vị. “Anh muốn nói với tôi đó là những gì họ đã làm sao?” Đó là điều Kinh Thánh đã nói.

208 Anh chị em có biết Ê-sai đã nói tiên tri không? Tôi xin đọc một chút gì đó từ trong Ê-sai ở đây cho anh chị em thấy, đợi một chút. Ê-sai, chương 28, và bắt đầu với câu thứ 8.

Vì tất cả các bàn tiệc đều đầy chất nôn mửa...(nói về ngày này)...và ô ối, đến nỗi không có nơi nào sạch. (Thưa anh em, ước gì đó không phải là hình ảnh về người Do-thái!)

Người sẽ dạy khôn cho ai? và khiến ai hiểu sự dạy dỗ mình? (chúng ta đang nói đến về sự Dạy dỗ, tối nay) ... chúng là những trẻ con thối bủ, và chúng mà mới lìa khỏi vú chằng.

Vì phải giềng mối thêm giềng mối, giềng mối thêm giềng mối; hàng thêm hàng, hàng thêm hàng;... (đó là cách mà Phúc Âm đến, từ Sáng thế kỷ đến Khải huyền!)

Vì Ta sẽ dùng môi lạ và với lưỡi khác mà phán cùng dân này.

...và đây là nơi yên nghỉ, sự bình an mà Ta đã phán sẽ đến. Và vì tất cả điều này họ chẳng chịu nghe, nhưng họ lắc đầu, bỏ đi.

209 Thế đấy. Đó là điều Ngài đã phán. Đó không phải là lời của tôi; đó là Lời Ngài. Thay đổi Nó, nếu anh chị em có thể. Nó có thể không bao giờ được thay đổi. Ngài phán, “Giềng mới thêm giềng mới; hàng thêm hàng; một chút chỗ này, một chút chỗ kia.” Toàn bộ Phúc Âm chắc chắn được lộ ra.

210 Phúc Âm trọn vẹn phải bắt đầu từ chỗ này, và người ta đã giảng Nó. Và khi họ giảng, thì Quyền năng của Đức Thánh Linh đến.

211 Và những người Do-thái kia đã chế giễu Chúa Jêsus, nhưng họ cười cợt, nói rằng, “Ha-ha-ha! Những người này say rượu mới.” Họ đã đóng ấn cho nơi đến Đời đời của họ. Họ nói, “Tại sao những việc kỳ diệu mà họ đang nói đó, lại có thể được nghe bằng tiếng mẹ đẻ của chúng ta nhỉ? Ồ, những người này đang say rượu mới. Ha-ha!” Họ đã chế giễu và cười cợt.

212 Và Phi-e-rơ, một thánh giết gân nhỏ bé, thầy giảng đứng trên bục ngoài phố, đặt ra cho ông một cái bục, và nhảy lên đó. Ông nói, “Hỡi những anh em người Giu-đa, những anh em đang ở tại Giê-ru-sa-lem, tôi xin bày tỏ cho anh em điều này, và hãy lắng nghe tiếng tôi. Nhưng đây là—đây là điều đã được đấng tiên tri Giô-ên nói đến. Những người này không phải say rượu mới, như anh em tưởng đâu, vì lúc này mới là giờ thứ ba trong ngày. Nhưng đây là Điều đó.” Ông chỉ tới quyển Kinh Thánh. Tôi thường nói, “Nếu điều này không phải Điều đó, thì tôi sẽ cứ giữ điều này cho đến khi Điều đó đến, nếu không có gì khác biệt.” Đúng vậy. Ông nói, “Đây là điều đã được nói bởi đấng tiên tri Giô-ên. Nó sẽ được ứng nghiệm vào những ngày sau rốt,” hai ngàn năm cuối cùng.

213 Hai nghìn năm đầu tiên, đã hủy diệt thế gian bằng nước. Hai nghìn năm thứ hai, Đấng Christ đến. Trong hai ngàn năm cuối cùng, “Ta sẽ đổ Thần Ta ra.” Ha-lê-lu-gia! Không phải “Ta sẽ dạy cho một số thầy giảng và sai phái một số linh mục.”

214 “Nhưng Ta sẽ đổ Thần Ta từ trên Cao; các con trai và con gái của các người sẽ nói tiên tri; Ta sẽ đổ Thần Ta trên những tôi trai và tở gái của Ta, và chúng sẽ nói tiên tri. Ta sẽ tỏ ra những dấu lạ trên các tầng trời, và nơi đất thấp.” Đó là những gì nó đã có. Đó là lễ khai sinh.

215 Và những người Do-thái đó đã cười và làm trò cười, và nói, “Họ say rượu mới.” Điều đó đã đóng ấn nơi đến của họ.

216 Vào năm 96 s.c., với sự xuất hiện của Titus, ông ta đã đến để thi hành nhiệm vụ, Giê-ru-sa-lem bị bao vây bởi các đội quân. Và anh em có biết điều gì đã xảy ra không? Những người Do-thái kia đã nói, “Bây giờ chúng ta sẽ trở về với nhà của Chúa.”

217 Nhưng những người mà đã được cảnh báo và đầy dẫy Đức Thánh Linh...

218 Như Josephus nói, “Những kẻ ăn thịt người kia, các người đang ăn thịt Jêsus người Na-xa-rét này.” Nói, “Họ đã giấu xác Ngài, và họ đang ăn thịt nó.” Họ đã ăn tiệc thánh. Người ta nói rằng họ, họ đấm người ở đó, “Họ là những người dị giáo.”

219 Anh em có biết những người đó bị gọi là “dị giáo” không? Anh em biết điều đó không? Anh em biết *dị giáo* là gì không? Đó là những người “điên rồ.” Vâng. Hãy nhìn xem Thánh Phao-lô.

220 Bây giờ, hỡi anh chị em dân sự, anh—anh chị em Báp-tít thích nói, “Thánh Phao-lô, ồ, tôi tin người.” Các bạn Công giáo nói, “Ồ, Thánh Phao-lô,” và hôn hai hoặc ba cái vào bàn chân của người, những bức tượng ở đó tại Rô-ma. “Thánh Phao-lô! Vâng, thưa ngài!”

221 Hãy xem Thánh Phao-lô đã nói gì khi ở trước Ạc-ríp-pa. Ông nói, “Với cách mà người ta gọi là dị giáo,” thánh giật gân, “đó là cách tôi thờ phượng Đức Chúa Trời.” A-men.

222 Tôi muốn gia nhập cùng với ông; tôi muốn nói, “Tôi cũng tin như vậy, Phao-lô ạ! Ha-lê-lu-gia! Vâng, thưa ông, điều tương tự! Một ngàn chín trăm năm đã trôi qua, Phao-lô. Tôi vẫn tin điều giống như vậy!” Vẫn có Đức Thánh Linh; cùng dấu hiệu, cùng dấu kỳ, mọi thứ thật giống như vậy; vẫn tiếp tục, cùng một Đức Thánh Linh, vẫn được đóng ấn cho đến (khi nào?) ngày cứu chuộc.

223 “Phúc Âm này sẽ được giảng ra...” Điều gì? “Phúc Âm!” Phúc âm là gì? Không “chỉ Lời mà thôi.” Phao-lô nói, “Phúc Âm đến với chúng ta, không chỉ bằng Lời mà thôi, nhưng còn qua Quyền phép và sự bày tỏ của Đức Thánh Linh đến Phúc Âm.”

224 Phao-lô nói, “Tôi không hề đến với anh chị em bằng những kiến thức thần học viện, đến tạo ra những lời lẽ hoa mỹ, hầu cho anh chị em lập nền tảng sự cứu rỗi mình trên những lời lẽ hay ho và môi miệng hấp dẫn, và bài tôn vinh chân thân hay tín điều các sứ đồ, hoặc thứ gì như thế. Tôi không hề đến với anh em như thế. Nhưng tôi đến với anh em chỉ biết một điều, đó là Quyền phép sống lại của Chúa Jêsus Christ, và sự bày tỏ của Đức Thánh Linh.” Ha-lê-lu-gia! Xin Đức Chúa Trời ban cho chúng ta một số Phao-lô nữa mà sẽ không đấm thẳng tay, nhưng đặt Nó ra đó mà không...?...không cần mang đến những đôi găng tay chúng viện. A-men. Dấu ấn của Đức Chúa Trời! A-men.

225 Bây giờ, chúng ta còn bao nhiêu thời gian? Rất nhiều, phải không. [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Đó là những gì tôi nghĩ. Được rồi. Ngày mai là thứ Bảy, không có ai trong anh chị em phải đi làm. Được rồi. Được rồi. Hãy nhớ, xin chờ—xin chờ một chút.

226 Hãy cầu nguyện! Chú ý, thưa anh em, đây là thời gian chân thành. Đây là thời điểm mà chúng ta nên kiểm điểm lại. Tôi không đang đứng đây để làm trò hề đâu. Nếu tôi làm vậy, tôi sẽ phải đến nơi bàn thờ và ăn năn. Tôi có thể đang hành động giống như một người hề đối với một số anh chị em, nhưng tôi không có ý vậy. Đôi khi, tôi hành động như một người ngốc nghếch; tôi không thể nào tránh được điều đó. Điều gì đó đến trên tôi, khiến tôi hành động giống như thế, cho nên tôi không thể nào tránh được điều đó. Nhưng trong lòng tôi, thưa anh em, tôi tin Nó hết lòng. Trong hai mươi mấy năm, tôi đã giảng Điều này qua bụi giảng này, trên khắp thế giới, và Đức Chúa Trời đã xác chứng Nó bằng những dấu kỳ và phép lạ. A-men. “Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Vâng.

227 Bây giờ Ngài phán, “Hãy khiến họ dùng vũ khí đó để tiến lên.” Họ đã từ chối nhận dấu hiệu đó. Và Ngài đã đi đến, và Titus đã bao vây tường thành Giê-ru-sa-lem, và họ đã chạy vào trong thành; họ bị chết đói ở trong đó, đến nỗi họ đã luộc những con

cái của nhau và ăn thịt nó. Họ ăn vỏ cây, ăn cỏ dưới đất. Và rồi cuối cùng khi họ phải từ bỏ...Titus, khi ông tiến vào Giê-ru-salem, ông đã hủy diệt hết tất cả mọi thứ ở trong đó, giết chết đàn bà, con nít, những trẻ sơ sinh, các thầy tế lễ, mọi thứ khác, và đốt cháy thành phố.

228 Và Chúa Jêsus đã phán, “Sẽ đến lúc không còn hòn đá nào chông lên hòn đá nào.”

229 Họ nói, “Hãy nhìn vào thánh đường to lớn của chúng ta. Anh em ơi, chúng ta là người Báp-tít, hoặc Giám Lý, hoặc Ngũ Tuần, hay bất cứ là gì đi nữa.”

Ngài phán, “Sẽ không còn một hòn đá nào chông lên hòn đá nào.”

230 Điều đó chứng tỏ rằng “Đức Chúa Trời không còn ngự trong nhà bởi tay con người làm ra.” Đức Chúa Trời ngự trong lòng con người. “Vì một thân thể mà Ngài đã chuẩn bị cho Ta.” Đức Thánh Linh không ở trong một ngôi nhà. Ngài ở trong tấm lòng. Đó là đền thờ. “Anh em há không biết rằng anh em là đền thờ của Đức Chúa Trời hằng sống sao?” A-men. Xây dựng một đền thờ, xây một nhà thờ, tất cả đức tin của tất cả anh em được xây dựng chung quanh đền thờ hay nhà thờ của mình, một thần tượng bằng gỗ, nhận lấy dấu hiệu con thú mà không biết điều đó. Đúng vậy. Lập kế hoạch và dành tất cả thời gian của mình, các thầy giảng, để ủng hộ tổ chức của anh em, và đi thẳng đến địa ngục với nó như họ có thể đi.

231 Tôi nói với anh em, thưa anh em, đây chính là lúc con người tỉnh thức và rao giảng Phúc Âm với quyền phép của Đức Thánh Linh, khi khắp mọi nơi, chúng ta hãy kêu gọi những người Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão, Công giáo, và tất cả, đến với thập tự giá của Chúa Jêsus Christ.

232 Bây giờ, anh em nói, người chăn chiên già mang theo mật ong, đặt nó trên đá. Khi con chiên bị đau liếm, nó khỏe lại.

233 Thưa anh em, tôi đã có cả một cái túi đầy mật ong ở đây, tối hôm nay. Và tôi sẽ đặt nó lên trên Văng Đá, Chúa Jêsus Christ, và con chiên bị đau yếu có thể liếm và được khỏe mạnh. Đúng vậy. Thưa anh em, hãy lắng nghe, đừng đem đặt nó lên bất cứ giáo

hội nào. Nó không thuộc về bất cứ một giáo hội nào. Nó thuộc về Đấng Christ. Điều đó hoàn toàn chính xác.

²³⁴ Trang trọng! “Ồ, vâng, chúng tôi tin vào Đấng Christ.” Những công việc của anh chị em chứng minh anh chị em tin điều gì.

²³⁵ Chúa Jêsus đã phán, “Những dấu lạ này,” s-h-a, hai chữ l, “sẽ cập theo kẻ tin, cho đến lúc tận thế. Và trong Danh Ta, họ sẽ đuổi quỷ, nói tiếng mới; Nếu họ phải bắt rắn, hay uống giống chi độc, cũng chẳng hại gì. Nếu họ đặt tay trên kẻ đau, thì kẻ đau sẽ bình phục.” Đó là điều Chúa Jêsus đã phán. Đó là những Lời cuối cùng ra từ môi miệng Ngài. Và Ngài đã được cất lên Trời.

²³⁶ Và dân sự đi ra, tin và giảng về sự Chữa lành Thiêng liêng, và quyền phép của Đức Chúa Trời, thế gian gọi họ là “điên dại.” Còn Kinh Thánh chép, “Nếu người ta gọi Chủ nhà là ‘Bê-ên-xê-bun,’ huống chi người ta sẽ gọi, những môn đồ của Ngài?”

²³⁷ Bị định tội, họ nằm đó, tất cả đều chết hoàn toàn. Nhưng Josephus nói, “Những người đó mà...những—những loại người Cơ-đốc giáo kia, đã đi từ Giê-ru-sa-lem đến xứ Giu-đê, và đã trốn thoát khỏi cơn thịnh nộ này.” Vậy thì đó là người Do-thái, sự kết thúc cho người Do-thái.

²³⁸ Nhanh chóng bây giờ, chỉ vài phút nữa thôi, chúng ta sẽ kết thúc thời kỳ dân Ngoại, thật nhanh. Chúng ta hãy lật qua tới Khải huyền chương thứ 7, tại đó chúng ta sẽ kết thúc thời kỳ dân Ngoại. Hãy xem điều này có đúng hay không. Đó là nơi mà nhà tiên tri Ê-xê-chi-ên 9 đã nói tiên tri về sự kết thúc của thời đại đó; bây giờ ở đây là Đức Thánh Linh đang nói tiên tri về sự kết thúc của thời đại này. Hãy lắng nghe kỹ bây giờ khi tôi đọc một cách cẩn thận.

Và sau tất cả những điều này...

²³⁹ Khải Huyền 7 bây giờ, “Sau những điều này tôi thấy bốn vị thiên sứ...” Đó là những người cưỡi ngựa đi ra, ở chương 6, và họ đã đi ra như thế nào; một con ngựa xanh xám, và một con ngựa đen, và con ngựa đỏ, và vân vân, mà, họ những người cưỡi ngựa đã cưỡi trên đất trong một thời gian dài.

...Tôi thấy bốn vị thiên sứ đứng ở bốn góc đất, cầm bốn hướng gió lại...hầu cho chúng sẽ không thổi trên đất, trên biển, hay là trên cây nào.

240 Bây giờ hãy xem khả tượng mà ông đã nhìn thấy đầu tiên. “Tôi thấy bốn vị thiên sứ đứng ở bốn góc đất,” bốn nơi chung quanh trái đất, một thiên sứ, cầm bốn hướng gió lại. *Những thiên sứ là “những sứ giả.”* Kinh Thánh đã nói vậy. Và *những gió là “chiến tranh và sự xung đột.”* Thiên sứ đã cầm bốn hướng gió lại, ở đây,...?...Bây giờ hãy xem, câu thứ 2.

Và tôi lại thấy một vị thiên sứ khác từ phía đông mà lên, có ấn (s-e-a-l, công việc đã xong, nói cách khác)...có ấn của Đức Chúa Trời hằng sống: và người lớn tiếng kêu với...các vị thiên sứ...mà đã được ban cho quyền làm hại đất cùng biển,

Bảo rằng, Chớ làm hại đất, biển, cũng không...cây cối, cho đến chừng nào chúng ta đã đóng ấn trên trán những tôi tớ Đức Chúa Trời chúng ta.

241 Hãy xem, tôi sẽ đọc tiếp.

Và tôi lại nghe số người...được đóng ấn là: và được đóng ấn là một—một... được đóng ấn là mười bốn ngàn người của...chi phái của—của...chi phái trong dân Y-sơ-ra-ên.

242 “Trong chi phái Giu-đa, mười hai...” và tiếp xuống, và “Bên-gia-min,” và “Gát,” và “Ru-bên,” tiếp xuống tới “Sa-bu-lôn,” và xuống đến mười hai chi phái, ở cuối câu thứ 8. Và mười hai lần mười hai là mấy? [Hội chúng nói, “Một trăm bốn mươi bốn.”—Bt.] Một trăm bốn mươi bốn. “Một trăm bốn mươi bốn nghìn,” tất cả người Do-thái. Bây giờ, hãy xem.

Và sau điều này tôi nhìn xem, và, kìa, thấy vô số người, không ai đếm được, bởi mọi chi phái, mọi tiếng, và mọi dân tộc,...

243 Họ đã đến từ đâu? Anh em thấy đấy, chúng ta thấy những người Do Thái đó ở đâu lúc kết thúc; và khi các thiên sứ được ban cho để đi hủy diệt, đã nói ở đây, đã thấy và “cầm lại.” Nhưng những người này đến từ đâu, thuộc mọi chi phái, ngôn ngữ, và các dân tộc. Họ đã xuất hiện tại hiện trường.

...và các dân tộc, và các thứ tiếng, đứng trước Chiên Con, và trước...được mặc...Chiên Con, được mặc áo dài trắng, và trong tay của họ cầm nhánh chà là;

244 Cô Dâu, Cô Dâu dân Ngoại đã được đóng ấn ở đây. Hãy xem.

Và chúng kêu tiếng lớn, nói rằng, Sự cứu rỗi thuộc về Đức Chúa Trời chúng ta là đấng ngự trên ngôi, và thuộc về Chiên Con.

Và—và...các vị thiên sứ mà đứng chung quanh gần ngôi,...các trưởng lão,...bốn con thú, ...sắp mặt họ xuống trước ngôi, và thờ lạy Đức Chúa Trời,

Nói rằng,...(Hãy lắng nghe, nếu điều này nghe có vẻ không giống với một buổi nhóm Đức Thánh Linh!) A... Những ơn phước, a-men, vinh hiển,...sự khôn ngoan,... chúc tạ,...tôn quý,...quyền phép,...sức mạnh, đều thuộc về Đức Chúa Trời chúng ta đời đời vô cùng. A-men.

245 Đối với tôi, điều đó không giống như kiểu những kỳ thi tú tài quan liêu nghi thức. Điều đó nghe như là một sự tuôn đổ Đức Thánh Linh, điển hình thuở xưa, đối với tôi. Họ đã ở nơi nào đó; họ biết phải làm gì khi thấy Chiên Con ngự trên Ngai.

Và một trong các trưởng lão...đã nói với tôi rằng, Những kẻ này...và mặc áo dài trắng đó là ai? và bởi đâu mà họ đến?

246 Bây giờ anh chị em đã biết tất cả người những Do-thái, nhưng còn những người này từ đâu đến, “mọi chi phái, mọi tiếng, và mọi dân tộc”? Hãy xem.

Và tôi thưa cùng ngài rằng, Thưa ngài, ngài biết. (Giăng nói, “Tôi thật sự không biết.”) Và người lại phán cùng tôi...

247 Đây là họ mà đã có Điều đó, tôi đoán. Được rồi.

...Đây là những kẻ ra khỏi cơn đại nạn, (đã bị gọi là “thánh giết gân,” bị chế giễu, bị bắt bớ, bị cười cợt) ...ra khỏi cơn đại nạn, và đã giặt áo họ, và đã phiếu trắng áo mình trong huyết của Chiên Con. (Hãy xem!)

...họ ở trước ngai của Đức Chúa Trời,...

248 Người vợ đang ở lại đâu? Nữ hoàng đang ở lại đâu? Đó là Cô Dâu, Cô Dâu dân Ngoại.

...và họ ngày đêm hầu việc ngài trong đền thờ:...

249 Vợ tôi phục vụ tôi ở nhà cả ngày lẫn đêm. Hiểu không? Đó là Cô Dâu của Chúa Jê-sus; đó là Cô Dâu dân Ngoại.

...và họ mà ngồi trên ngai sẽ ngự ở giữa họ.

Họ sẽ không còn đói nữa,...

250 Ha-lê-lu-gia! Ngày làm việc đã kết thúc.Ồ, chúng ta đã thiếu nhiều bữa ăn, nhưng ở Đó chúng ta sẽ không còn thiếu một bữa nào nữa. A-men.

251 Tôi biết người mẹ già nua, nghèo khó, nhỏ bé của tôi đang ở đây tối hôm nay. Và tôi đã thấy mẹ đứng lên khỏi chiếc bàn. Chúng tôi đã uống cà phê và ăn bánh mì thiu. Bà đã đổ nó lên, cho một ít đường vào. Và không có đủ cho hết cả; những đứa con sẽ kêu khóc, và đứng lên và bỏ đi. Nhưng chúng ta sẽ không bao giờ có điều đó nơi Đó! Người cha già của tôi đã nằm trên tay tôi, ở phía bên kia đường, trên xa kia, và đã chết, vì đói.

252 Nhưng chúng ta sẽ không bao giờ làm điều đó nữa. Ha-lê-lu-gia! Không, thưa quý vị. Không còn đói nữa.

Họ sẽ không đói nữa, họ cũng sẽ không khát nữa...cũng sẽ không có mặt trời nào chiếu trên họ,...

Vì Chiên Con ở giữa ngai sẽ nuôi họ, và đưa họ đến trong những suối nước sống; và Đức Chúa Trời sẽ lau hết...hết nước mắt nơi mắt họ.

253 Họ có thể phải khóc lóc và kêu nài, khi Đức Thánh Linh đến. Nhưng Đức Chúa Trời sẽ lau ráo hết nước mắt nơi mắt của anh chị em.

254 Hãy xem, ông đã thấy “bốn vị thiên sứ đang đứng ở bốn góc đất, cầm bốn hướng gió.” Nhanh lên nào. Thời gian của tôi đã hết, nhưng tôi xin nói với anh chị em thêm điểm này, trước khi kết thúc. Nhìn xem, ông đã thấy bốn vị thiên sứ. Ông đã thấy sự kết thúc của giáo hội Do-thái, ông đã thấy họ đến cùng cách như vậy thế nào; đến với vũ khí tàn sát của mình, đội quân đó.

255 Bây giờ hãy xem. Loại dấu ấn gì mà Hội thánh Đức Thánh Linh đã nhận, cho dấu ở trên trán của họ? Đó là dấu hiệu thuộc linh. Đức Thánh Linh đóng dấu họ. Đúng thế không? Ngài không hề xăm cái gì trên đầu họ phải không? Không.

256 Họ đã không bị một số quốc gia chống tôn giáo lên án. Họ đã bị lên án bởi chính họ. Hiểu ý tôi chứ? Hội thánh thật của Đức Chúa Trời hằng sống sẽ bị lên án bởi Công giáo và Tin Lành, bởi vì họ sẽ liên kết với nhau. Họ đã kết hiệp làm một rồi, như người mẹ và con gái.

257 Nhưng những người này, ở đây, không phải vậy. Thế thì, hãy xem điều gì Ngài đã làm. Ngài phán, “Hãy đóng dấu lên trán họ.” Loại dấu hiệu gì vậy? Tôi sẽ đọc cho anh chị em nghe, Công Vụ 2. “Hết thấy họ đồng một lòng nhóm lại tại một chỗ. Và thành linh có tiếng từ đến, Thiên sứ từ Trời đến.”

Anh chị em nói, “Thiên sứ là một tiếng à?”

258 Đó là gì, điều gì đã xảy ra trước Đa-vít, khi ông nghe thấy tiếng rào rào của những chiếc lá, những lá dâu, đêm đó khi ông sợ không dám tiến lên? “Nghe có tiếng từ Trời đến như tiếng gió thổi ào ào,” Đức Chúa Trời đang đi trước Đa-vít.

259 “Và thành linh hiện ở đó hiện đến với họ là Đức Thánh Linh và Quyền năng.” Họ đã đi qua những đường phố, nhảy lên và nhảy qua, và nói tiếng lạ, và nói lấp bắp, và la lớn, và hành động như một người say, và mọi người thật vui mừng và ngợi khen Chúa là Đức Chúa Trời. Không đúng thế sao?

260 Đó là cách mà Đức Chúa Trời thực hiện khi Ngài sai Quyền năng của Ngài xuống trong phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Và Nó đã vận hành ngay tại đó, rồi đến Sứ điệp! Ha-lê-lu-gia! Và họ đã la hét và gào thét, và nói tiếng lạ, và đã đi ra ngoài đó. Đó là dấu ấn mà Đức Chúa Trời đã đóng trên dân sự. Đúng thế không? Đức Chúa Trời đã ghi dấu ấn, và đó là loại dấu ấn mà Đức Chúa Trời sẽ ghi trên dân sự của Ngài ngày nay. Cùng một dấu ấn của Đức Chúa Trời mà đã được đóng trên họ ở đó, dưới phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, là dấu ấn của Đức Chúa Trời.

261 Thưa hội thánh, tôi muốn hỏi anh chị em đôi điều. Kinh Thánh nói rằng dấu ấn của Đức Chúa Trời, vào ngày đó, là phép

báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Dấu ấn mà đã được ghi trên dân sự, khiến cho họ trở nên khác biệt với những người khác, là phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Đúng không? Tân Ước đã nói, trong Ê-phê-sô 4:30, rằng Đức Thánh Linh là dấu ấn của Đức Chúa Trời, cho dân sự trong những ngày sau rốt, cho nơi đến Đòi đòi của anh chị em. Đúng không? Thế thì Đức Thánh Linh là đúng.

²⁶² Bây giờ, chúng ta đã có thời đại Giám Lý, chúng ta đã có thời đại Báp-tít, chúng ta đã có sự xưng công bình, chúng ta đã có sự nên thánh. Chúng ta đã có tất cả những điều này, xảy đến.

²⁶³ Và đúng khoảng bốn mươi năm trước, phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh lần đầu tiên được học biết ở Hoa Kỳ. Đúng không? Khoảng bốn mươi năm trước, khi người ta bắt đầu nhận được...

²⁶⁴ Giờ đây, họ thường gọi đó là công việc thứ hai của ân sủng, sự nên thánh. “Sự nên thánh,” là đúng.

²⁶⁵ Một cái bình trước hết phải được lấy lên, nhật lên. Nó còn dính đầy bùn nhơ. Nó được xưng công bình, bởi người—người đã nhật nó lên.

²⁶⁶ Điều tiếp theo, nó phải được—được làm sạch và cọ rửa. Chữ *nhên thánh* có nghĩa là “được làm sạch, và dành riêng cho sự hầu việc.” Nhưng mà “dành riêng *cho* sự hầu việc” không có nghĩa là anh em ở *trong* sự hầu việc.

²⁶⁷ Và rồi Chúa Jêsus đã phán, “Phước cho những kẻ đói khát sự công bình, vì các ngươi sẽ được được no đủ.” Thấy đó, Đức Thánh Linh đã đến với những tín hữu thật, chân chính, được nên thánh. Và những dấu kỳ và phép lạ bắt đầu tỏ ra chính chúng ngay khi chiếc bình được nên thánh đó trở nên đúng đắn, và Đức Thánh Linh bước vào trong đó. Hiểu điều tôi muốn nói không?

²⁶⁸ Anh em không thể mang dầu ra khỏi chai đó trừ khi có dầu trong đó, cho dù chai đó có sạch đến đâu đi nữa. Anh em không thể mang việc nói tiếng lạ, sự chữa lành Thiêng liêng và Quyền năng của Đức Chúa Trời, ra khỏi một thứ gì đó mà không có gì trong đó. Thế thì, Đức Thánh Linh phải được mang đến.

269 Nhìn xem, khoảng bốn mươi năm trước...Chúng ta hãy nghĩ lại. Chúng ta nhìn, xung quanh...Xem kỹ. Có một nhà cai trị vĩ đại đã đi ra, Một Thế chiến thứ Nhất; lần đầu tiên trong cả lịch sử thế giới, một cuộc chiến tranh thế giới. Ông ta đã bắt đầu từ đâu? Vào thẳng nước Đức. Điều gì đã xảy ra? Thật kỳ lạ, không ai biết, cho đến ngày nay, nó đã dừng lại như thế nào. Không ai biết. Hãy đọc *Sự Suy Tàn Của Chiến Tranh Thế Giới*. Mỗi tập, tôi đã đọc nó. Không có một người...Điều duy nhất họ biết, đã có một mệnh lệnh đến, “Hãy đầu hàng!” Không ai biết ai đưa ra điều đó. Tại sao?

270 Ôi Chúa! Anh em cho tôi là “thánh giết gân,” dù sao đi nữa, vì vậy tôi có thể cũng hành động theo những cảm xúc của tôi. Nhìn xem! Tôi thật biết ơn vì Đức Thánh Linh đang ở nơi đây tại tòa giảng này, để bày tỏ.

271 Để ý. Hãy xem. Họ đi ra, mọi cơn gió ập đến với thế giới, vũ khí hiện đại, để phá hủy hoàn toàn mọi thứ trong một cuộc chiến tranh thế giới. Nhưng, đột nhiên, nó đã dừng lại. Khải Huyền chương 7 cho biết, “Tôi nhìn thấy bốn thiên sứ đi xuống với vũ khí tàn sát của họ. Và có một Người đến từ phía đông, cầm ấn của Đức Chúa Trời hằng sống; bảo rằng, ‘Hãy cầm bốn hướng gió lại.’”

272 “Hãy cầm nó lại,” tại sao? Vì người Do-thái chưa ở đúng chỗ. Vinh hiển thay! Người Do-thái chưa ở đúng trong chỗ của mình, như Đức Chúa Trời đã hứa. Ngài đã bảo với họ rằng họ sẽ ở đâu, đứng nơi đó. Ngài phán, “Khi các người thấy cây vả ra nhánh, thì biết thì giờ đã gần.” Và khi anh chị em thấy người Do-thái trở về Palestine, thì anh chị em biết thì giờ đã gần rồi. “Dòng dõi này sẽ chẳng hề qua đi cho đến khi mọi sự đều được ứng nghiệm.” Và, thưa anh em, trong bảy năm qua là lần đầu tiên lá cờ Do-thái đã từng tung bay phấp phới, trong hai ngàn năm, trên Giê-ru-sa-lem; vâng, hai ngàn năm trăm năm. A-men. Dân Do-thái đã không ở đúng nơi nó có thể được thực hiện, nhưng Ngài bảo, “Hãy cầm lại! Hãy cầm lại!”

273 Tại sao, tại sao “cầm lại”? Hãy xem, họ là một số người dân Ngoại, giữa thời đại Wesley và thời đại Ngũ Tuần, đã phải bước vào. Trước khi Ngũ Tuần đi vào Thời đại Hội thánh Lao-đi-xê, đã

có “một cánh cửa mở” đặt trước hội thánh; cánh cửa mở ra, để, “Bất cứ ai muốn đến và uống nước từ Nguồn nước Sự Sống một cách tự do.” Cánh cửa mở, được đặt. Ô, chao ôi!

Và Ngài phán, “Hãy cầm nó lại!” Tại sao?

²⁷⁴ Chúa Jêsus đã phán, “Người kia đi ra và làm việc. Và một người khác đi ra, vào một giờ khác, và anh ta làm việc. Một người nữa đi ra và làm việc. Và một người đi ra vào giờ thứ mười một. Và khi giờ thứ mười một kết thúc, người cho mỗi người trong số họ phần như nhau, kể cả người đi ra vào giờ thứ mười một.”

Họ tự hỏi tại sao. “Tại sao anh ta, đến vào giờ thứ mười một, cũng được phần như những người khác?”

²⁷⁵ Nhóm người của Martin Luther đã làm việc, đã bước đi dưới thời của Luther, đã chết trong ân điển! ...?...những người khác, những người Giám Lý la lớn, mà đã chết dưới thời đại Wesley, đã chết trong ân điển. Chúng ta đang sống trong một thời đại khác, không phải ở đó. Ở đây! Mẹ trước đây thường đi xe bò, còn chúng ta thì đi trên chiếc Ford kiểu V-8, gần như động cơ phản lực. Đúng thế. Chúng ta đang sống trong một thời đại, hoàn toàn khác. Và chúng ta đang sống trong một thời kỳ khác. Chúng ta đang sống trong thời đại khôi phục về Quyền phép của Đức Chúa Trời, và ngay tại đây hãy xem Quyền năng của Đức Chúa Trời như chúng ta đã có lúc ban đầu. Chúng ta đang sống trong một thời đại khác. Đừng quay lại đó với Wesley, Giám Lý, và tất cả những người đó, Báp-tít, và Trưởng Lão. Hãy nhìn vào đây tới Chúa Jêsus Christ, là Tác Giả và Cội Rễ của Đức tin của Kinh Thánh. Ha-lê-lu-gia!

²⁷⁶ Bây giờ hãy xem Ngài, đã nói, “Hãy cầm nó lại,” cho đến khi (cái gì?) người thứ mười một có thể đến, sự kêu gọi cuối cùng của dân Ngoại. Mẹ đã làm việc ở đó; bố và họ đã làm việc ở đây; bà ngoại làm việc ở đó. Đây là thời đại của chúng ta, giờ thứ mười một. Chiến tranh Thế giới đó đã kết thúc vào tháng thứ mười một trong năm, ngày thứ mười một trong tháng, giờ thứ mười một trong ngày, và phút thứ mười một trong giờ; mà những người giờ thứ mười một có thể đến, (điều gì vậy?) nhận cùng một phép báp têm bằng Đức Thánh Linh mà họ đã nhận ở đây lúc ban đầu, để mang lại Quyền năng và sự sống lại của Đức Chúa Jêsus Christ, cùng những dấu kỳ và phép lạ.

277 Đó là gì? Những cuộc chiến tranh đang chiến đấu *chỗ này*, chiến đấu *chỗ kia*, chiến đấu *chỗ này*, chiến đấu *chỗ kia*, cố để... Bom nguyên tử và mọi thứ khác đang được chế tạo, nhưng họ không thể làm được điều đó. Họ không thể làm gì được cho đến khi người Do-thái có được sự thăm viếng của phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Thiên sứ đã nói, “Hãy cầm lại, cho đến khi chúng ta đóng ấn những tội tở,” không phải Cô Dâu. Dân Ngoại không bao giờ là tội tở; chúng ta là con trai và con gái. Đó là những tội tở, những người Do-thái. Áp-ra-ham là tội tở của Đức Chúa Trời. Ha-lê-lu-gia! Bây giờ, hàng nghìn lần hàng nghìn lần hàng nghìn người Do-thái. Đức Chúa Trời đã làm cứng lòng Pha-ra-ôn, để xua đuổi họ đến xứ Palestine. Đức Chúa Trời đã làm cứng lòng của Hitler, lòng của Mussolini, lòng của Stalin. Ông ta dùng vũ lực để đưa họ về Palestine, không biết ông ta đang làm gì, làm việc ngay trong bàn tay của Đức Chúa Trời.

278 Một trăm bốn mươi bốn nghìn người sẽ đứng ở nơi kia. Và một trong những ngày này, một vị tiên tri Thiêng liêng, thánh, được xúc dầu của Đức Chúa Trời sẽ đi qua đó với những dấu kỳ và phép lạ. Những người Do-thái đó sẽ nói, “Đây điều mà tôi đang trông đợi.” Vâng, thưa quý vị. Và Đức Chúa Trời sẽ làm báp-têm một trăm bốn mươi bốn ngàn người Do-thái.

279 Và sự Cất lên sẽ xảy ra; thời đại dân Ngoại sẽ kết thúc. Bom nguyên tử sẽ nổ ra và hủy diệt thế giới. Và Hội thánh dân Ngoại sẽ được cất lên, đứng ở đó trước sự Hiện diện của Đức Chúa Trời. “Những người này là ai mà sẽ được cất lên trước thời kỳ đại nạn? Họ là những kẻ đã giặt áo mình trong Huyết của Chiên Con. Họ ở trước mặt Đức Chúa Trời, không có một vết bẩn.” A-men.

280 Dấu hiệu của con thú, hội đồng liên minh; các giáo hội, Công giáo, tất cả ràng buộc với nhau, đi đến sự hỗn loạn. Những người còn sót lại, là Cô Dâu Đức Thánh Linh.

281 Và những người ngày hôm nay mà đang cười cợt việc nói tiếng lạ, mà đang cười cợt sự chữa lành Thiêng liêng, mà đang cười cợt việc nói tiên tri, mà đang cười cợt sự biểu lộ của Thánh Linh; và cũng cùng linh đó mà đã thống trị những người Do-thái kia ở đây, đã phạm thượng Đức Thánh Linh ở đó, và đã chết dưới sự phán xét Thiêng liêng. Nước Hoa Kỳ này cũng bị

trói buộc vì sự phán xét Thiên liêng, dưới Quyền năng của Đức Thánh Linh. Họ đã lên án, và chế giễu, và quay đi, và gọi cho chúng ta “thánh giật gân” và mọi thứ khác. Nhưng thì giờ là đây, khi Đức Chúa Trời sẽ đổ ra sự phán xét Thiên liêng của Ngài. A-men.

282 Hãy sẵn sàng. [Băng trống—Bt.]...?...Chỉ có một nơi an toàn duy nhất ngày hôm nay là ở trong Chúa Cứu Thế Jêsus. Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Nếu anh chị em không ở trong, thì hãy cố mà bước vào. “Những ai ở trong Chúa Cứu Thế Jêsus sẽ được Đức Chúa Trời đem đi với Ngài trong sự Đến lần thứ hai.”

283 Không có dấu ấn của Đức Chúa Trời, tức là phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, liên minh bội đạo là dấu hiệu của con thú. Đó là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Hiểu tôi muốn nói gì không? Nhưng những giáo sư sùng đạo này đang cố đưa nó vào chủ nghĩa cộng sản, trong khi họ không nhận ra nó đang hoạt động ngay giữa chính họ. Ngài phán, “Sẽ có những kẻ mù dẫn đường kẻ mù.” Ngài phán, “Sẽ có mắt, mà không thấy.” Phán, “Các người, và làm theo truyền thống của mình, dạy giáo lý của con người, tạo ra những điều răn của con người, khiến cho những điều răn của Đức Chúa Trời trở nên vô hiệu.”

284 Anh em sẽ cười Công giáo vì sự thiết lập giáo lý của họ, và những người nam các anh lại đi ngay lên đây với hội nghị nào đó hay điều gì đó, và quyết định xem người ta có thể nhận được sự chữa lành Thiên liêng hay không, hoặc phép báp-têm của Thánh Linh, và những điều này. Và họ lên án Nó và từ chối Nó. Và các bạn cười nhạo người Công giáo. Các bạn không có quyền cười nhạo người Công giáo. Bởi vì, nếu nó là một “DÂM PHỤ,” thì Kinh Thánh nói các bạn là một “GÁI ĐIỂM,” trong cùng liên minh với nó.

285 “Hãy ra khỏi từ giữa nó, hỡi dân Ta! Hãy phân rẽ ra,” Đức Chúa Trời phán, “rồi Ta sẽ tiếp nhận các người đến cùng chính Ta.” Đúng thế.

286 Ồ, tại sao Đền tạm Branham này không thể thoát ra khỏi vết nhả của chúng ta? Tôi muốn biết anh chị em những người xung quanh đây có tin Phúc Âm này không. Và Nó đã được rao giảng,

và anh chị em đã thấy Nó, những dấu hiệu và điều kỳ diệu, và được xác nhận. Và mọi điều Chúa đã phán, đã ứng nghiệm. Thế thì, có vấn đề gì xung quanh đây, khi tôi nghe thấy có sự tranh cãi giữa các bạn, khi tôi nghe có sự xung đột? Tôi muốn anh chị em viết ra những vấn đề rắc rối, ở sâu thẳm trong lòng mình, và đặt nó lên trên tòa giảng này vào, tối ngày mai.

²⁸⁷ Tôi muốn biết tại sao nhà thờ này không thể được cuốn hút với Quyền năng của Đức Chúa Trời, và phép báp têm bằng Đức Thánh Linh, với những dấu kỳ và phép lạ. Có chuyện gì vậy? Mục sư của anh chị em tin Điều đó. Anh chị em tin Điều đó. Vậy, điều gì sai ở đây? Có điều gì đó không ổn. Đây nên là ngọn hải đăng của thế gian. Đây phải là một nơi mà Quyền năng của Đức Chúa Trời, và khốc lốc và kêu la, và tìm kiếm Đức Chúa Trời, phải liên tục, cả ngày lẫn đêm. Tại sao chúng ta không thể có điều đó?

²⁸⁸ “Ta muốn, nhưng các người lại không muốn,” Chúa Jêsus phán. “Các người không muốn. Hãy đến và mua của Ta.”

²⁸⁹ “Ta biết các người nói,” Ngài phán, “các người ‘giàu có, chẳng cần chi nữa,’” đang nói với những giáo hội. Phán, “Các người nói, ‘Ta giàu có, và ta chẳng cần chi nữa. Chúng ta là một tổ chức lớn hơn.’ Và các người không biết, nhưng các người đang khốn khó, nghèo ngặt, khổ sở, mù lòa, và lóa lờ, mà không biết.” Nếu một người ở trong tình trạng đó mà nhận biết nó, người đó sẽ tự giúp chính mình. Nhưng, khi anh chị em đang ở trong cách đó, “và không biết điều đó!” Và Đấng Christ đã phán rằng các giáo hội trong thời đại này sẽ theo cách đó, và sẽ không biết điều đó.

²⁹⁰ Hãy dẫn vật về tình trạng thuộc linh của mình, anh em yêu dấu, yêu dấu của tôi. Hãy dẫn vật linh hồn anh em, với lời cầu nguyện, và nói rằng, “Lạy Chúa Jêsus, xin tra xét con. Xin giúp con biết tra xét buổi tối hôm nay, trước khi con đi ngủ, để con có thể nhận ra điều sai trật với con. Con đã xưng tội trong nhiều năm, và con không thấy những điều này mà Chúa Jêsus đã phán. Rằng Ngài sẽ ở với con, và những điều này sẽ tiếp diễn, con không thấy nó. Chuyện gì vậy, Đức Chúa Jêsus ôi?”

²⁹¹ Hãy trung thực. Hãy chân thành. Hãy đến và nói chuyện với Ngài, như mặt đối mặt với một người anh em. Ngài sẽ bày tỏ cho anh em. Ngài sẽ nói với anh em. Hãy xé linh hồn anh em ra, và

đặt nó ra đó. Nói rằng, “Lạy Chúa Jêsus, nếu con phải trả giá bằng gia đình của con, nếu con phải trả giá bằng mạng sống của con, nếu con phải trả giá bằng công việc của con, nếu con phải trả giá bằng mối quan hệ thành viên của mình, nếu con phải trả giá bằng uy tín của con trong thành phố này, con sẽ nguyện nhận lấy con đường sỉ nhục của Chúa.”

²⁹² Bây giờ nên nhớ, Chúa Jêsus đã phán, “Cửa thì hẹp, và đường thì chật, và rất ít người sẽ tìm thấy nó. Vì đường rộng khoảng khoát dẫn đến những sự hủy diệt.” Thêm một triệu trong năm ’54, “Cửa rộng dẫn đến sự hủy diệt, và có nhiều kẻ đi vào đó.” Đúng thế. “Ai vì cơ Ta mà mất sự sống mình thì sẽ tìm thấy nó. Người nào yêu cha mẹ, anh, chị em, hay bất cứ điều gì khác, hơn Ta, thì không xứng đáng được gọi là môn đồ Ta. Ai tra tay cầm cày và bắt đầu đi về phía trước, mà còn ngoái lại đằng sau, thì không đáng với thời gian đó.” Hỡi anh em!

²⁹³ Một trong những ngày này, bài giảng Phúc Âm được xúc dầu cuối cùng của Đức Thánh Linh sẽ được rao giảng. Một trong những ngày này, phát súng cuối cùng sẽ nổ. Một trong những ngày này, bài hát cuối cùng sẽ được hát. Một trong những ngày này, lời cầu nguyện cuối cùng sẽ được cầu nguyện. Một trong những ngày này, cửa đền tạm sẽ được đóng lại cho lần cuối cùng, Kinh Thánh sẽ được đóng lại trên bục giảng. Và anh chị em sẽ đứng trong Sự Hiện Diện của Đức Chúa Trời, để trình bày về những gì mình đã nghe tối nay. Lúc đó thì sao? Lúc đó thì sao? Khi Sách vĩ đại được mở ra, lúc đó thì sao? Khi đêm nay được ghi nhận, lúc đó thì sao? Ồ, như bài hát nói:

Lúc đó thì sao?

Khi Cuốn Sách vĩ đại được mở ra, lúc đó thì sao?

Khi những người đã từ chối Đấng Cứu Rỗi ngày nay,

Sẽ được yêu cầu đưa ra lý do—Lúc đó thì sao?

²⁹⁴ Công việc của anh em cản đường anh em. Cha mẹ anh em đã cản đường anh em. Bạn trai của bạn đã cản đường bạn. Bạn gái của bạn đã cản đường. Giáo hội của bạn đã cản đường.

Lúc đó thì sao? Lúc đó thì sao?
 Khi Cuốn Sách vĩ đại được mở ra, lúc đó thì
 sao?
 Khi những người mà đang từ chối Sứ điệp này
 tối nay,
 Các bạn sẽ, được yêu cầu đưa ra lý do—Lúc đó
 thì sao?

²⁹⁵ Anh chị em sẽ làm gì với điều đó? Anh chị em biết dấu hiệu của con thú là gì. Anh chị em biết dấu ấn của Đức Chúa Trời là gì rồi. Sự việc tùy thuộc vào anh chị em.

Nguyện xin Chúa ban phước cho anh chị em, trong khi chúng ta đứng.

²⁹⁶ Của Ngài, lạy Cha Thiên thượng, xin để sự thương xót và phước lành của Ngài được ở trên dân sự. Xin để Thánh Linh của Ngài vận hành. Và để Đức Thánh Linh của Ngài tuôn đổ xuống trên dân sự này, và ban cho họ, lạy Chúa, phép báp têm bằng Thánh Linh. Nguyện mỗi một người nam và người nữ, thanh niên nam nữ, ở trong đây, xin cho họ rất được lời cuốn tối nay, bởi Đức Thánh Linh, đến nỗi họ sẽ nói, “Đức Chúa Trời ôi, xin nhận lấy tất cả điều con có. Xin nhận lấy mọi sự mà con có. Nhưng, xin để con hầu việc Ngài, Chúa của con ôi. Con sẽ gạt mọi sự sang một bên. Con sẽ từ bỏ bản ngã của mình. Con sẽ từ bỏ sự kiêu ngạo. Con sẽ từ bỏ giáo hội. Con sẽ từ bỏ mọi thứ.”

²⁹⁷ Không phải họ cần phải bước ra khỏi giáo hội của họ, Chúa ôi, nhưng họ phải ra khỏi tình trạng mà họ đang sống. Ôi Đức Chúa Trời, xin sai những người Giám Lý trở lại nhà thờ của họ, nóng cháy, để rao giảng Phúc Âm; xin sai những người Báp-tít trở về, xin sai những người Campbellite trở về, xin sai người Công giáo trở về. Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, xin sai những ai ra khỏi Đền tạm Branham ở đây, trở lại với đền tạm tại đây, với một tinh thần nhu mì, khiêm nhường, hầu cho họ sẽ đi ra và nói, và yêu thương, và cố gắng làm cho người ta hòa hợp trở lại, để Đức Thánh Linh có thể đến và sử dụng dân sự. Xin ban đến những dấu kỳ và phép lạ. Xức dầu cho mỗi tín hữu. Xin tha thứ mọi tội lỗi.

298 Ôi Đức Chúa Trời, chúng con thấy những dấu lạ đang xuất hiện. Chúng con thấy cây vả đang nứt lộc. Chúng con biết rằng thì giờ đã gần rồi. Chúng con thấy quả bom đó đang được đặt tại đằng kia trong tay chính người mà Ngài đã nói được ban cho hủy diệt thế gian.

299 Ôi Đức Chúa Trời, làm sao chúng con có thể chối bỏ được nữa? Làm sao chúng con có thể? Khi mà, chúng con nghe được Phúc Âm đầy phước hạnh của Ngài vang lên thật rõ ràng, một cách rõ ràng; nghe Đức Thánh Linh dẫn dắt; thấy Đức Thánh Linh ban cho những dấu kỳ và phép lạ; chữa lành người đau, mở mắt kẻ mù, khôi phục sự sống cho kẻ chết; những dấu kỳ lớn và những dấu lạ; Phúc Âm đang được giảng ra bởi những người dốt nát, ít học, được giảng ra bởi Quyền phép và sự bày tỏ của Đức Thánh Linh; những dấu kỳ và phép lạ đi theo hội thánh. Còn bao nhiêu nữa!

300 Ngài đã phán, “Nếu các người biết Mô-i-se, thì các người ắt biết ngày của Ta.” Ha-lê-lu-gia! Ngày nay cũng vậy, Chúa ôi. Họ nhìn thấy tất cả các loại dấu hiệu, của chiến tranh và những bệnh tật, và mọi thứ. Xin cho họ quay lại với những trang Kinh Thánh yêu dấu xưa, để thấy được cột mốc đang ở đâu. Chúng con đang ở vào cuối thời đại.

301 Ôi Đức Chúa Trời, xin vận hành Thánh Linh của Ngài trên dân sự này. Và khi họ rời khỏi đây, đêm nay, cầu xin Đức Thánh Linh đi chuyển với họ.

302 Và đêm mai, Chúa ơi, khi chúng con đến với sự kêu gọi tin nhận lớn này chúng con đang chuẩn bị đưa ra, chúng con nguyện xin rằng những bàn thờ sẽ đầy ắp người, những căn phòng cầu nguyện sẽ đầy người.

303 Và xin cho, sáng Chúa nhật, Chúa ôi, và tối Chúa nhật, chúng con làm phép báp-têm cho dân sự ở đây theo như Lời của Đức Chúa Trời. Và nguyện xin Đức Thánh Linh giáng xuống nước đó, và làm những dấu kỳ và phép lạ. Xin nhậm lời, Cha ơi.

304 Xin ban phước cho mục sư yêu dấu của chúng con ở đây. Ban phước cho những thành viên. Ban phước cho những người khách lạ trong cổng chúng con. Nguyện chúng con tối hôm nay

trở về nhà và suy gẫm những điều này trong lòng; rồi trở lại đây vào tối ngày mai, vui mừng, mang đến những bó lúa với chúng con. Chúng con cầu xin trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

³⁰⁵ Nguyện xin Đức Chúa Jêsus Christ ban phước trên mỗi một anh chị em. Hãy bắt tay nhau. Hãy trở lại đây vào tối mai, đem theo những câu hỏi mà anh chị em muốn hỏi, và đặt nó lên trên bục giảng. Nguyện xin Đức Chúa Trời luôn xức dầu anh chị em, ở cùng anh chị em! A-men. Đức Chúa Trời ban phước cho anh chị em.

DẤU ẤN CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI VIE54-0514

(The Seal Of God)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào chiều thứ Sáu, ngày 14 tháng Năm, năm 1954, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org